
بررسی قوانین پولشویی در کشورهای منتخب^۱

دفتر بررسی‌های اقتصادی

چکیده

در دو دهه اخیر، گسترش سریع پدیده پولشویی و تبدیل شدن آن به یک معضل بین‌المللی، نگرانی وسیعی در بین کشورهای مختلف - به ویژه کشورهای غربی - در مورد فقدان قوانین ملی مؤثر برای مبارزه با آن، برانگیخته است. آگاهی کشورهای توسعه یافته از آثار پولشویی و تدوین قوانین و مقررات و اتخاذ تدابیر لازم برای مبارزه همه جانبه با آن، باعث شده که عواید حاصل از فعالیت‌های مجرمانه - تنها به منظور تطهیر - به سوی کشورهای سوق یابد که ساز و کارهای تقنینی و نظارتی آنها در بازارهای مالی ضعیف است، یا تدابیری برای برخورد با این مشکل اتخاذ نکرده‌اند. بدون شک، سرازیر شدن این وجوه به کشورهای فاقد سازوکار لازم ضد پولشویی، مشکلات فراوانی هم در داخل و هم در عرصه

۱. این مقاله بر اساس گزارش کارشناسی آقایان دکتر فرهاد رهبر، غلامرضا زال‌پور و فضل‌الله میرزاوند که در دفتر بررسی‌های اقتصادی مرکز پژوهش‌های مجلس تنظیم شده، که پیش از این با شماره ۴۱۰۶۶۹۳ در خرداد ۱۳۸۲ منتشر شده است.

بین‌المللی برای آن‌ها ایجاد خواهد کرد. از این رو، گفته می‌شود که اولین گام در مقابله با این مشکل، تدوین قوانین و مقررات مناسب برای مبارزه با پولشویی است. متأسفانه در اقتصاد ایران، تاکنون به دلیل ناشناخته ماندن پیامدها و آثار زیان‌بار پولشویی، اقدام قانونی قابل ملاحظه‌ای صورت نگرفته است. برای مبارزه با پدیده پولشویی در ایران، علاوه بر بررسی جدی و تیزبینانه حوزه‌های مختلف اقتصاد زیرزمینی، به ساز و کارهای لازم قانونی نیز نیاز است. لذا در این گزارش، برای آشنایی با نحوه طراحی و تدوین قانون و سازوکار مناسب برای مبارزه با پولشویی، سعی شده است چارچوب‌های قانونی و حقوقی، مؤسسات و نهادهای ضد پولشویی، دستگاه‌های مشمول قانون و وظایف آن‌ها، رویه‌های قضایی و ... در کشورهای استونی، اسلوانی، اندونزی، تایلند، ترکیه، فیلیپین، کانادا، کره جنوبی و یوگسلاوی و همچنین الگوی پیشنهادی سازمان ملل برای قانون مبارزه با پولشویی، مورد بررسی و مقایسه قرار گیرد.

مقدمه

هزینه‌های چشمگیر اجتماعی و آثار زیان‌بار اقتصادی پدیده پولشویی و همچنین اقدامات و مستندات جهانی برای مبارزه با آن در چارچوب پیمان‌نامه‌ها، دستورالعمل‌ها، اعلامیه‌ها و ... بیانگر عزم بین‌المللی برای شناسایی و مبارزه با پولشویی است که حکایت از گستردگی ابعاد این پدیده و لزوم برخورد با آن دارد. در این راستا، بسیاری از کشورها به تدوین قوانین و مقررات داخلی، اتخاذ تدابیر و تمهیداتی برای شناسایی پولشویی و تعیین مجازات‌های متناسب برای مبارزه با آن اقدام کرده‌اند و همکاری با نهادها و سازمان‌های مسئول مبارزه با پولشویی کشورهای دیگر در زمینه شناسایی منابع و نقل و انتقال‌های مشکوک و اقدامات قضایی و سایر زمینه‌های مربوط را به عنوان وظیفه نهاد مبارزه با پولشویی خود در قانون مربوط گنجانده‌اند. به طور کلی در قوانین مبارزه با پولشویی کشورهای مورد بررسی نکات زیر مورد تأکید قرار گرفته است:

- تعریف پولشویی؛

- شناسایی مرجع رسیدگی به مسأله پولشویی و تعیین وظایف و اختیارات آن؛
- شناسایی مؤسسات و نهادهای مشمول قانون مبارزه با پولشویی و وظایف آنها؛
- تعیین مجازات‌های قانونی جرم پولشویی و جرائم وابسته به آن.
در این قسمت، به منظور آشنایی با قوانین مبارزه با پولشویی کشورهای مختلف و موارد و موضوع‌های مطرح شده در این قوانین، و با هدف تدوین قانونی به نسبت جامع برای مبارزه با پولشویی در ایران، قوانین مربوط به پولشویی چند کشور مورد مقایسه قرار گرفته‌اند.

۱. همسنگی موضوع‌های قانونی

۱-۱. تعریف پولشویی

۱-۱-۱. استونی

در قانون منع پولشویی استونی، پولشویی عبارت از تبدیل یا انتقال یا اقدام قانونی بر روی مالی است که آن مال نتیجه و پیامد مستقیم فعلیتی است که براساس قانون کیفری جرم شناخته می‌شود و هدف یا پیامد آن، پنهان کردن مالک واقعی یا منشأ غیرقانونی مال مزبور است.

۱-۱-۲. اسلونی

تعریف پولشویی در قانون منع پولشویی اسلونی مشتمل بر موارد زیر است:

۱. مبادله یا هرگونه انتقال اموالی که از فعالیت مجرمانه به دست آمده است؛
۲. تحصیل، تملک یا استفاده از پول یا مالی که از فعالیت مجرمانه ناشی شده است؛
۳. پنهان کردن ماهیت واقعی، منشأ، محل سپرده‌گذاری، جابجایی، استفاده، مالکیت یا حقوق مربوطه پول یا مالی که از فعالیت مجرمانه به دست آمده است؛
۴. پنهان کردن مال و سرمایه‌ای اجتماعی - که به صورت غیرقانونی به دست آمده است - در فرآیند انتقال مالکیت شرکت‌ها

۳-۱-۱. اندونزی

بر اساس قانون مبارزه با پولشویی اندونزی، موارد زیر پولشویی تلقی می‌شود:

۱. قرار دادن (جایگذاری) اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه نزد مؤسسات مشمول قانون، به نام خود شخص یا به نام شخصی دیگر؛
 ۲. انتقال اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه از یک مؤسسه مشمول قانون به مؤسسه‌ای دیگر، به نام خود شخص یا به نام شخصی دیگر؛
 ۳. پرداخت یا در اختیار "مؤسسه مشمول قانون" گذاشتن اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه، بدون توجه به اینکه این اقدام به نام خود شخص انجام شود یا شخصی دیگر؛
 ۴. دادن هدیه از اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه، به نام خود شخص یا شخصی دیگر؛
 ۵. نگهداری اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه در جای امن، به نام خود شخص یا شخصی دیگر؛
 ۶. خارج کردن اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه از کشور، به نام خود شخص یا شخصی دیگر؛
 ۷. مبادله اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه با ارز یا اوراق بهادار دیگر.
- در این قانون علاوه بر موارد فوق موارد دیگری از قبیل هرگونه اقدام، کمک یا ترغیب، و تبانی در ارتکاب به پولشویی، به عنوان جرم پولشویی تلقی می‌شود و مجازات آن معادل مجازات تعیین شده برای پولشویی است.

۴-۱-۱. تایلند

در قانون مبارزه با پولشویی تایلند، پولشویی به صورت زیر تعریف شده است:

۱. نقل و انتقال، دریافت و تغییر شکل دارایی حاصل از فعالیت مجرمانه به منظور پنهان کردن یا تغییر منشأ یا منبع آن دارایی، یا به منظور کمک به دیگران قبل، بعد یا در خلال ارتکاب جرم برای گریز از مجازات یا کاهش مجازات؛

۲. هر نوع عملی که باعث پنهان کردن یا تغییر ماهیت واقعی، مکان، فروش، جابجایی یا حقوق مالکیت دارایی حاصل از جرم می‌شود.

۱-۱-۵. ترکیه

در قانون پولشویی ترکیه، تحصیل، تملک و استفاده از عواید حاصل از جرم - با علم به این که عواید مزبور از جرم حاصل شده است - به منظور قانونی نمودن آن، تغییر یا پنهان کردن منشأ، ماهیت، مالک یا صاحب آن، مخفی کردن یا انتقال آن به خارج از مرزهای کشور یا هرگونه اقدامی به منظور کمک به مجرم برای فرار از عواقب قانونی جرم و جلوگیری از شناسایی عواید حاصل از جرم، پولشویی تلقی می‌شود.

۱-۱-۶. فیلیپین

براساس قانون مبارزه با پولشویی فیلیپین، پولشویی جرمی است که به موجب آن عواید حاصل از فعالیت‌های غیرقانونی، به منظور قانونی جلوه دادن منشأ آن، مبادله می‌شوند.

۱-۱-۷. کانادا

در تعریف جرم پولشویی در قانون عواید حاصل از جرم (پولشویی) کانادا، به قوانین کیفری شامل قانون کنترل مواد مخدر، قانون مالیات، قانون گمرک و قانون فساد مالی مقامات دولتی استناد شده است و پولشویی به صورت مجموعه‌ای از جرائم مندرج در قوانین مزبور تعریف شده است.

۱-۱-۸. کره

در قانون عواید حاصل از جرم پولشویی کره، پولشویی عبارت است از:
۱. فعالیت‌های مجرمانه موضوع ماده ۳ (پنهان کردن تحصیل و تصرف عواید حاصل از جرم و منشأ آن یا تغییر شکل عواید حاصل از جرم به گونه‌ای که وانمود شود که به طور قانونی به دست آمده است) قانون عواید حاصل از جرم؛

۲. پنهان کردن تحصیل و تصرف دارایی‌ها یا منشأ آن‌ها، یا پنهان کردن چنین دارایی‌هایی به منظور ارتکاب جرائم موضوع ماده ۹ قانون مجازات فرارکنندگان از مالیات، مواد ۲۶۹ و ۲۷۰ قانون گمرک یا مواد ۶ و ۸ قانون مربوط به اشد مجازات جرائم خاص.

۹-۱-۱. یوگسلاوی

بر اساس قانون پولشویی یوگسلاوی، جرم پولشویی به صورت زیر تعریف می‌شود:

۱. پنهان کردن یا تغییر منشأ پول یا محل سپرده‌گذاری آن، پنهان کردن هدف به‌کارگیری دارایی و عواید حاصل از انجام فعالیت‌های ممنوع؛
۲. مبادله یا انتقال اموال حاصل از فعالیت ممنوع؛
۳. تحصیل، تملک یا استفاده از اموال حاصل از انجام فعالیت ممنوع؛
۴. پنهان کردن مال و سرمایه‌های اجتماعی - که به صورت غیرقانونی به دست آمده است - در فرآیند انتقال مالکیت شرکت‌ها.

۱۰-۱-۱. سازمان ملل - مدل پیشنهادی برای قانون مبارزه با پولشویی

بر اساس قانون نمونه «پولشویی»، مساعده و همکاری بین‌المللی در ارتباط با عواید حاصل از جرم (۱۹۹۹) که به وسیله دفتر سازمان ملل در امور مبارزه با مواد مخدر و پیشگیری از جرم تدوین شده است موارد زیر پولشویی تلقی می‌شود:

۱. تبدیل یا انتقال مال به منظور اختفا یا تغییر ظاهر منشأ غیرقانونی این مال یا همدستی با شخص مجرم برای کمک به وی در فرار از پیامدهای قانونی اعمال فوق؛
۲. تغییر یا پنهان کردن ماهیت واقعی، منشأ، محل، موقعیت، جابجایی یا مالکیت مال؛
۳. تملک، تصرف یا استفاده از مال به وسیله هر شخص که می‌داند یا باید بداند که چنین مالی حاصل از عواید ناشی از جرم است.

۱-۲. نهاد مبارزه با پولشویی

۱-۲-۱. استونی

براساس قانون منع پولشویی استونی، نهاد مبارزه با پولشویی تحت عنوان «واحد اطلاعات مالی» به صورت نهادی وابسته به پلیس اجرایی، در وزارت کشور تشکیل می‌شود. وظایف و اختیارات این نهاد براساس قانون به شرح زیر است.

الف) وظایف

- جمع‌آوری، ثبت و نگهداری، پردازش و تجزیه و تحلیل اطلاعات دریافت شده. واحد اطلاعات مالی باید در ضمن انجام این وظایف، اهمیت اطلاعات دریافت شده را به منظور جلوگیری از پولشویی و بازرسی و تحقیق درباره آن و جرائم کیفری مرتبط با آن ارزیابی کند.

- آگاه نمودن اشخاص نسبت به ارائه اطلاعات به واحد اطلاعات مالی به منظور استفاده از اطلاعات مزبور برای منع پولشویی و بازرسی و تحقیق در زمینه پولشویی و جرائم مرتبط با آن، با هدف ارتقا و گسترش اجرای الزامات این قانون؛

- هدایت بازرسی‌ها و تحقیقات مربوط به پولشویی، گسترش و ارتقای روش‌های منع پولشویی و آگاه نمودن عموم نسبت به موضوع‌های مزبور؛

- همکاری با مؤسسات مالی یا اعتباری و مقامات پلیس به منظور جلوگیری از پولشویی؛

- سازماندهی ارتباطات خارجی و تبادل اطلاعات.

ب) اختیارات

- درخواست ارائه اطلاعات اضافی مربوط به معاملات مشکوک یا فعالیت‌های وابسته به آن از مؤسسات اعتباری و مالی و مقامات ناظر بر این مؤسسات؛

- دریافت اطلاعات جمع‌آوری شده در خلال نظارت، از نهادهای مسئول نظارت طبق دستورالعمل‌های تدوین شده؛

- درخواست داده‌ها و اطلاعاتی از پایگاه‌های اطلاعاتی داخل کشور طبق دستورالعمل‌های تدوین شده براساس این قانون و در راستای ایفای وظایف تعیین شده برای واحد اطلاعات مالی؛

- مبادله اطلاعات با نهادهای خارجی با فعالیت‌های مشابه.

۲-۲-۱. اسلوونی

مسئولیت مبارزه با پولشویی در اسلوونی، بر عهده "اداره مبارزه با پولشویی" است که براساس قانون منع پولشویی، در وزارت دارایی این کشور تشکیل می‌شود. وظایف و اختیارات تعیین شده در قانون برای اداره مبارزه با پولشویی را می‌توان به صورت زیر برشمرد:

الف) وظایف

- دریافت، جمع‌آوری و تحلیل اطلاعات و اسناد موضوع این قانون به منظور شناسایی پولشویی؛

- انجام موارد زیر در راستای جلوگیری و ممانعت از پولشویی:

• پیشنهاد تغییرات و اصلاحات مقررات مربوط به جلوگیری از پولشویی و شناسایی

آن؛

• مشارکت در استخراج فهرستی از شاخص‌ها به منظور شناسایی معاملات مشکوک؛

• مشارکت در برنامه‌های آموزش تخصصی سازمان‌های دولتی، نهادهای عمومی،

شرکت‌های حسابرسی، حساب‌رسان مستقل و اشخاص حقیقی و حقوقی ارائه دهنده خدمات

حسابرسی یا خدمات مشاوره مالیاتی؛

• انتشار اطلاعات آماری مربوط به پولشویی به طور سالانه و افشای عمومی اطلاعات

مزبور.

- ارسال اطلاعات خاصی از گزارش‌های مربوط به اشخاص و مبادلات به دادگاه به

منظور تحقیق و بازرسی موارد ویژه برای تصرف عواید مالی؛

- نظارت بر اجرای موضوع‌های این قانون با استفاده از جمع‌آوری و مقایسه داده‌ها، اطلاعات و اسناد دریافت شده.

ب) اختیارات

- درخواست اطلاعات مربوط به مالکیت و سپرده‌های بانکی اشخاص مشکوک به فعالیت پولشویی و سایر اطلاعات مورد نیاز برای شناسایی پولشویی از سازمان‌های مشمول این قانون؛

- درخواست اطلاعات، داده‌ها و مدارک مربوط به اجرای وظایف اداره مبارزه با پولشویی و سایر اطلاعات مورد نیاز برای اجرای وظایف نظارتی از سازمان‌های مشمول این قانون؛

- تمدید مهلت ارسال اطلاعات مزبور - با درخواست کتبی سازمان - و بازرسی مدارک فوق در سازمان،

- صدور حکم کتبی مبنی بر تأخیر در انجام معامله مشکوک به پولشویی و مطلع نمودن مقامات مسئول از این امر؛

- درخواست داده‌ها، اطلاعات و اسناد مورد نیاز برای کشف و شناسایی موارد مشکوک به پولشویی از شرکت‌های حسابرسی، حسابرسان مستقل و اشخاص حقیقی یا حقوقی ارائه دهنده خدمات حسابداری یا خدمات مشاوره‌ای مالیاتی و مقامات دولتی؛

- انجام تحقیق در مورد معامله یا فرد خاص مشکوک به انجام پولشویی؛

- درخواست اطلاعات و اسناد به منظور شناسایی و جلوگیری از پولشویی از مقامات

خارجی،

- به محض اطلاع از نقض قانون در خلال نظارت:

- تقاضا از سازمان‌های مورد بررسی مبنی بر رعایت قانون؛
- ارائه پیشنهاد اجرای اقدامات کنترلی مناسب به نهادهای نظارتی؛
- اقامه دعوی براساس این قانون.

اداره مبارزه با پولشویی باید حداقل یک بار در سال گزارش عملکرد خود را به اطلاع دولت برساند.

۳-۲-۱. اندونزی

مبارزه با پولشویی در کشور اندونزی که یکی از اعضای گروه مبارزه با پولشویی «آسیا، اقیانوسیه» است؛ براساس قانون مبارزه با پولشویی مصوب آوریل ۲۰۰۲ برعهده «مرکز گزارش دهی و تحلیل معاملات مالی» است. به موجب بند ۸ ماده یک قانون مزبور، این مرکز نهاد مستقلی است که از رئیس مرکز و چهار قائم مقام وی تشکیل شده است. رئیس مرکز و قائم مقام‌های او به پیشنهاد وزیر اقتصاد و با حکم رئیس جمهوری تعیین می‌شوند. این افراد برای مدت ۴ سال انتخاب می‌شوند و انتخاب مجدد آن‌ها بلامانع است. مرکز در مقابل رئیس جمهوری پاسخگو است.

الف) وظایف

- گردآوری، نگهداری، تجزیه و تحلیل و ارزیابی اطلاعات به دست آمده براساس این قانون و ارسال اطلاعات مزبور برای مقام‌های مسئول؛
- تدوین دستورعمل‌های مربوط به روش‌های گزارش معاملات مالی مشکوک؛
- راهنمایی و کمک به سایر واحدهای مسئول مبارزه با پولشویی در زمینه موارد مربوط به اطلاعات به دست آمده براساس این قانون؛
- ارائه پیشنهادها و توصیه‌هایی به دولت درباره جلوگیری از پولشویی؛
- گزارش نتایج تجزیه و تحلیل معاملات مالی مشکوک به پلیس به منظور تحقیق و بازرسی و به دادستانی به منظور پیگرد قانونی؛
- تهیه و ارسال منظم گزارش‌هایی درباره تجزیه و تحلیل معاملات مالی و سایر فعالیت‌های خود به رییس جمهور، مجلس و نهاد ناظر مؤسسات مشمول قانون.

ب) اختیارات

- درخواست و دریافت گزارش از مؤسسات مشمول قانون؛

- درخواست اطلاعات درباره جریان تحقیق و بازرسی یا پیگرد موارد پولشویی گزارش شده به بازرسان یا مقام‌های قضایی.

۴-۲-۱- تایلند

مبارزه با پولشویی در تایلند بر عهده سه نهاد "هیأت مبارزه با پولشویی"، "کمیته مبادلات" و "اداره مبارزه با پولشویی" است.

"هیأت مبارزه با پولشویی متشکل از نخست‌وزیر به عنوان رییس هیأت، وزیر دارایی به عنوان معاون، وزیر دادگستری، دادستان، نماینده پلیس سلطنتی تایلند، دبیر کل اداره مبارزه با مواد مخدر، مدیر کل اداره سیاست‌های مالی، مدیر کل اداره بیمه، مدیر کل اداره زمین، مدیر کل گمرک، مدیر کل اداره درآمد، مدیر کل اداره معاهدات و امور حقوقی، رییس بانک تایلند، رییس مؤسسه بانکداری تایلند، دبیر کل کمیسیون بورس و اوراق بهادار و ۹ کارشناس خبره به پیشنهاد هیأت وزیران و با موافقت مجلس نمایندگان و مجلس سناست. وظایف هیأت مبارزه با پولشویی عبارت است از:

- پیشنهاد اقداماتی برای مبارزه با پولشویی به هیأت وزیران؛

- پیشنهاد مقررات و آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون به وزیر؛

- ارتقای همکاری مردم در ارائه اطلاعات به منظور مبارزه با پولشویی؛

- نظارت بر اجرای این قانون و ارزیابی میزان تأثیرگذاری و کارآیی آن؛

- تدوین مقررات مربوط به امانت، نگهداری، فروش از طریق مزایده عمومی، استفاده

بهینه، ارزیابی خسارت و کاهش ارزش دارایی‌هایی که براساس قانون، توقیف یا ضبط

می‌شود (موضوع ماده ۵۷ قانون)؛

- انجام وظایف دیگری که قانون منع پولشویی و قوانین مرتبط به عهده آن گذاشته

است.

هیأت مبارزه با پولشویی، براساس قانون، می‌تواند به منظور مطالعه و ارائه پیشنهاد در موارد خاص یا انجام هر فعالیتی که توسط هیأت تعیین می‌شود، یک کمیته فرعی تشکیل دهد.

«کمیته مبادلات» که متشکل از دبیرکل به عنوان رییس کمیته و چهار کارشناس خبره با پیشنهاد هیأت و تأیید وزیر است وظایف زیر را بر عهده دارد:

- حسابرسی معاملات یا دارایی‌های حاصل از جرم پولشویی؛
- جلوگیری از انجام معامله مشکوک به پولشویی یا مبتنی بر پولشویی^۱؛
- توقیف یا مصادره دارایی؛
- گزارش فعالیت‌های کمیته به هیأت؛
- انجام سایر وظایفی که هیأت بر عهده آن گذاشته است.

کمیته مبادلات به منظور انجام وظایف خود می‌تواند از مؤسسات مالی، نهادهای دولتی، سازمان‌ها یا ادارات عمومی به صورت کتبی درخواست کند که به منظور ارائه توضیح، ارسال توضیح کتبی و ارسال هر نوع سند یا مدرک دیگر به منظور بررسی و روشن شدن موارد مشکوک به پولشویی، نماینده صاحب اختیار خود را به کمیته معرفی نمایند. همچنین کمیته مزبور اختیار احضار شخص دیگری را به منظور ارائه توضیح در زمینه بررسی موارد مشکوک خواهد داشت. دسترسی به محل اقامت، مکان یا هر وسیله‌ای که ممکن است دارایی حاصل از جرم یا مدارک مبنی بر پولشویی در آن مخفی شده باشد به منظور تحقیق، بررسی، کپی برداری، مصادره یا پیوست هر نوع دارایی یا مدرک از دیگر اختیارات کمیته مبادلات تا بلند است. این اختیار زمانی که فرصت کافی برای انجام تحقیق وجود داشته باشد، به کمیته مبادلات اعطا می‌شود.

۱. کمیته مبادلات یا دبیرکل کمیته مزبور، باید موضوع صدور حکم جلوگیری از انجام معاملات مبتنی بر پولشویی یا مشکوک به پولشویی را به هیأت مبارزه با پولشویی، گزارش دهد.

مقام مسئول در اجرای اختیار مزبور مکلف به ارائه کارت شناسایی و برگه مأموریت است. نگهداری و استفاده از اطلاعاتی که در راستای این اختیار بدست می‌آید بر عهده دبیر کل کمیته مبادلات است.

«اداره مبارزه با پولشویی» نهاد دیگری است که به منظور اجرای سیاست‌های هیأت مبارزه با پولشویی، براساس تصمیمات این هیأت و کمیته مبادلات عمل می‌کند.

سایر وظایف اجرایی اداره مبارزه با پولشویی را می‌توان در موارد زیر برشمرد:

- دریافت گزارش‌های مربوط به معاملات و اعلام وصول گزارش‌های مزبور؛

- جمع‌آوری، کپی‌برداری، کنترل، مطالعه و تجزیه و تحلیل گزارش‌ها یا هر اطلاعات

دیگر مربوط به معاملات مالی؛

- گردآوری شواهد و مدارک به منظور پیگرد قانونی مجرمین؛

- اجرای برنامه‌های آموزشی به منظور انتشار اطلاعات، آموزش یا فراهم کردن وسایل

آموزشی برای اجرای قانون مبارزه با پولشویی یا کمک به بخش عمومی و بخش خصوصی به منظور اجرای برنامه‌های مزبور؛

- انجام سایر وظایفی که براساس قانون مبارزه با پولشویی یا سایر قوانین بر عهده اداره

گذاشته شده است.

اداره مبارزه با پولشویی می‌تواند از دادگاه مدنی درخواست کند، مجوزی مبنی بر دسترسی

اداره مزبور به اطلاعات مربوط به حساب‌هایی که احتمال می‌رود به منظور پولشویی مورد

استفاده قرار می‌گیرند، صادر نماید. دبیر کل اداره مبارزه با پولشویی که به پیشنهاد کابینه و

مجلس نمایندگان و سنا و توسط پادشاه تعیین می‌شود، مسئول گزارش‌دهی مستقیم به

نخست‌وزیر - به عنوان رئیس هیأت مبارزه با پولشویی و مقام مسئول اجرای قانون مبارزه با

پولشویی - و نظارت بر عملکرد اداره است و موظف است گزارش عملکرد سالانه اداره در

زمینه نحوه مدیریت دارایی‌ها، دعاوی حقوقی مبتنی بر قانون مبارزه با پولشویی، مشکلات و

موانع موجود در انجام مسئولیت‌های اداره و پیشنهادها و اظهار نظرهای دریافتی در زمینه

اجرای مسئولیت‌های اداره را به هیأت وزیران ارسال کند. هیأت وزیران این گزارش را به همراه سایر ملاحظات به مجلس نمایندگان و سنا ارسال خواهد کرد.

۵-۲-۱. توکیه

قانون منع پولشویی ترکیه، "هیأت تحقیقات جرائم مالی" و "هیأت هماهنگ کننده مبارزه با جرائم مالی" را به عنوان نهادهای مسئول مبارزه با پولشویی در نظر می‌گیرد. رئیس هیأت تحقیقات جرائم مالی زیر نظر وزیر دارایی مسئول اجرای وظایف زیر است:

- انجام مطالعات و اتخاذ تدابیر لازم به منظور جلوگیری از پولشویی؛
- تبادل اطلاعات و تحقیقات مربوط به پولشویی با مؤسسات ملی و بین‌المللی؛
- دریافت اطلاعات و اسناد مربوط به فعالیت‌های پولشویی از اشخاص حقیقی و حقوقی؛

- تحقیق و بررسی موارد مشکوک به پولشویی با درخواست دادستان یا مسئولان نیروی انتظامی از طرف دادستان؛

- انجام تحقیقات اولیه به منظور شناسایی جرم پولشویی و در صورت اثبات جرم، تقاضای انجام مراحل دادرسی، بازرسی و توقیف و مصادره اموال حاصل از جرم مطابق قانون؛

- ارائه نتایج اقدامات به عمل آمده در تحقیقات اولیه به دفتر دادستانی؛
- ارائه اطلاعات و اسناد مربوط به ارتکاب جرم پولشویی به دفتر دادستانی؛
- مکلف نمودن بانک‌ها، مؤسسات مالی غیربانکی و سایر نهادهای مشمول قانون منع پولشویی به تعیین هویت مشتریان و مطلع نمودن معاون دبیر خزانه‌داری از اقدامات خود در این زمینه؛

- ارائه پیشنهادهای به منظور شناسایی و جلوگیری از پولشویی به شورای وزیران؛
- ارائه اطلاعات، اسناد و مدارک پولشویی به مسئولان و نهادهای ذی‌ربط خارجی در چارچوب توافقنامه‌های دو و چند جانبه.

رییس هیأت وظایف خود را در زمینه تحقیق و بررسی جرم پولشویی با همکاری بازرسان وزارت دارایی، حسابرسان و ممیزان رسمی، حسابرسان رسمی بانک‌ها، خزانه‌داری و کارشناسان بازارهای پول و سرمایه که به تقاضای ریاست هیأت و پیشنهاد رؤسای واحدهای مربوط و تایید وزارتخانه ذی‌ربط تعیین می‌شوند، انجام خواهد داد.

«هیأت هماهنگ کننده مبارزه با جرائم مالی» هماهنگی لازم را بین هیأت تحقیقات جرائم مالی و مؤسسات و سازمان‌های تحت پوشش قانون منع پولشویی، فراهم خواهد کرد. تعیین سیاست‌های مربوط به اجرا و ارزیابی پیش‌نویس قوانین و مقررات پولشویی از دیگر وظایف هیأت مزبور است.

اعضای هیأت هماهنگ کننده مبارزه با جرائم مالی را رؤسای هیأت بازرسان، هیأت حسابرسی وزارت دارایی، هیأت تحقیقات جرائم مالی، هیأت حسابرسان رسمی بانک‌ها، هیأت ممیزان رسمی معاون خزانه‌داری، هیأت بازار سرمایه و مدیران کل اداره درآمدهای دولت، بانک‌ها، بورس اوراق بهادار، وزارت دادگستری، امور خاورمیانه، آفریقا و سازمان‌های بین‌المللی وزارت امور خارجه و رییس اداره مبارزه با قاچاق و جرائم سازمان یافته دبیرخانه کل امنیت وزارت کشور تشکیل می‌دهند. معاون وزارت دارایی، رییس هیأت مزبور است. این هیأت می‌تواند در صورت لزوم از مشاور ارشد حقوقی و مدیر کل امور حقوقی وزارت دارایی، مدیر هیأت بازرسی گمرکات، رییس اداره مبارزه با قاچاق، رییس اداره عملیات و جمع‌آوری اطلاعات وزارت کشور، نماینده نخست‌وزیری، وزارت بهداشت و بانک مرکزی جمهوری ترکیه دعوت نماید تا به عنوان عضو، با هیأت همکاری کنند. هیأت هماهنگ کننده مبارزه با جرائم مالی همچنین می‌تواند از نمایندگان سایر مؤسسات و سازمان‌هایی که لازم بداند درخواست همکاری کند.

۶-۲-۱. فیلیپین

در فیلیپین به منظور مبارزه با پولشویی شورایی متشکل از رییس بانک مرکزی فیلیپین به عنوان رییس شورا، عضو کمیسیون بیمه و رییس کمیسیون بورس و اوراق بهادار، تحت عنوان «شورای مبارزه با پولشویی» ایجاد شده است. این شورا موظف به تشکیل

دبیرخانه‌هایی است که توسط یک مدیر اجرایی که برای یک دوره پنج ساله انتخاب می‌شود، سرپرستی خواهد شد. براساس قانون مبارزه با پولشویی فلیپین سرپرست دبیرخانه باید عضو کانون و کلا باشد و همه اعضای دبیرخانه نیز باید حداقل پنج سال سابقه فعالیت در کمیسیون بیمه یا کمیسیون بورس و اوراق بهادار یا بانک مرکزی فلیپین داشته باشند. اداره مبارزه با پولشویی فلیپین وظایف و اختیارات زیر را بر عهده دارد:

الف) وظایف

- دریافت گزارش‌های معاملات تحت پوشش قانون مبارزه با پولشویی از مؤسسات مالی؛
- ملزم نمودن بر مؤسسات تحت پوشش قانون مبارزه با پولشویی به تعیین هویت واقعی مالک ابزار پولی یا مالک مال موضوع گزارش معامله تحت پوشش قانون مزبور یا درخواست همکاری از دولت‌های خارجی در این زمینه؛
- نحوه تعیین اعمال مجازات‌های مدنی و دیگر جرائم تکمیلی و اصلاحی از طریق دادستانی؛
- ارسال پرونده شکایت‌ها به دادگستری به منظور پیگیری جرم پولشویی؛
- انجام بررسی و تحقیق در زمینه معاملات تحت پوشش قانون، فعالیت‌های پولشویی و سایر موارد سرپیچی از قانون مبارزه با پولشویی؛
- مصادره و توقیف ابزارهای پولی یا دارایی‌های ناشی از هر نوع فعالیت غیرقانونی؛
- به کارگیری و اعمال اقدامات لازم و ضروری براساس قانون، به منظور مبارزه با پولشویی؛
- دریافت و پاسخ به تقاضاهای کشورهای دیگر به منظور همکاری با سیاست‌های ضد پولشویی؛
- گسترش برنامه‌های آموزشی در زمینه اثرات زیانبار پولشویی، شیوه‌ها و روش‌های مورد استفاده در انجام پولشویی، ابزارهای کاربردپذیر جلوگیری از پولشویی و روش‌های مؤثر در تعقیب و مجازات مجرمین؛

- همکاری با هر اداره، سازمان، نهاد یا دستگاه دولتی که در زمینه مبارزه با پولشویی فعالیت می‌کنند مبنی بر استفاده از کارکنان، امکانات و منابع نهادهای مزبور به منظور برخورد قاطع در جهت جلوگیری، شناسایی و بررسی جرائم مربوط به پولشویی و تعقیب کیفری مجرمین.

ب) اختیارات

- صدور دستور مسدود کردن حساب سپرده یا هر حساب مشابه دیگری که احتمال رود به هر نحو به یک فعالیت غیرقانونی مربوط می‌شود برای یک دوره حداکثر ۱۵ روزه و قابل تمدید توسط حکم دادگاه؛

- بازرسی حساب سپرده یا سرمایه‌گذاری در هر مؤسسه بانکی یا مؤسسه مالی غیربانکی که احتمال رود به جرم پولشویی مربوط می‌شود طبق حکم دادگاه صلاحیت‌دار؛
- پذیرش یا رد درخواست همکاری از جانب یک کشور خارجی؛
- پاسخ به درخواست همکاری از جانب یک کشور خارجی در موارد:
• بررسی، توقیف و مصادره دارایی‌های حاصل از فعالیت غیرقانونی براساس قانون مبارزه با پولشویی؛

• ارائه اطلاعات مورد نیاز کشور خارجی براساس قانون مبارزه با پولشویی؛

• درخواست حکم سلب مالکیت ابزارهای پولی یا دارایی از دادگاه.

- درخواست همکاری از دولت‌های خارجی.

قانون مبارزه با پولشویی فیلیپین، کمیته نظارتی کنگره را که متشکل از ۷ عضو مجلس سنا و ۷ عضو مجلس نمایندگان است برای تصویب مقررات مربوط به قانون مبارزه با پولشویی که توسط بانک مرکزی فیلیپین، کمیسیون بیمه و کمیسیون بورس و اوراق بهادار تدوین می‌شود، در نظر گرفته است. نظارت بر اجرای قانون مبارزه با پولشویی و اصلاح و بازنگاری مقررات مربوط به آن از اختیارات کمیته مزبور است.

۷-۲-۱. کانادا

در قانون عواید حاصل از جرم (پولشویی) کانادا، ایجاد یک نهاد مستقل تحت عنوان «مرکز معاملات مالی و تحلیل گزارش‌های کانادا» که می‌تواند به عنوان یک نهاد تحت نظر ملکه فعالیت کند به عنوان بازوی کمکی نهادهای مجری قانون و سایر نهادهایی که مرکز موظف به ارائه اطلاعات به آن‌هاست، به منظور کشف و شناسایی و جلوگیری از پولشویی از طریق گردش‌آوری، تجزیه و تحلیل و ارزیابی اطلاعات مربوط، ایجاد اطمینان نسبت به محرمانه نگهداشتن اطلاعات، تلاش در زمینه افزایش آگاهی و درک عمومی درباره موارد و موضوع‌های مربوط به پولشویی و فراهم آوردن زمینه‌های لازم برای اجرای قانون مبارزه با پولشویی، پیشنهاد شده است. مسئولیت مرکز به عهده یکی از اعضای شورای سلطنتی کانادا است که سیاست‌ها و جهت‌گیری‌های استراتژیک آن را تعیین می‌کند. رییس اجرایی مرکز مدیری است که توسط رییس شورای سلطنتی کانادا تعیین می‌شود و براساس اختیاراتی که به وی تفویض می‌شود، مسئولیت نظارت بر فعالیت‌های مرکز و کارکنان آن را بر عهده دارد.

برخی از مهم‌ترین وظایف و اختیارات مرکز مبادلات مالی و تحلیل گزارش‌های کانادا عبارتند از:

الف) وظایف

- دریافت اطلاعات ارسالی از سوی مؤسسات مالی مشمول قانون، نهادهای اجرایی قانون، مؤسسات یا نهادهای دولتی، واحدهای اطلاعات مالی کشورهای خارجی و سایر اطلاعات مربوط به معاملات مشکوک به پولشویی که به صورت اختیاری برای مرکز فراهم می‌شود؛
- گردش‌آوری اطلاعات مربوط به فعالیت‌های پولشویی؛
- تجزیه و تحلیل و ارزیابی گزارش‌ها و اطلاعات مزبور؛
- نگهداری گزارش‌ها و اطلاعات جمع‌آوری شده؛

- ارائه اطلاعات مزبور به پلیس، گمرک و اداره درآمد کانادا، واحد ناظر بر اوراق بهادار و اداره شهروندی و مهاجرت در صورت وجود دلایلی مستند مبین بر مرتبط بودن این اطلاعات برای بازرسی و جلوگیری از پولشویی.

ب) اختیارات

- انعقاد یادداشت تفاهم و توافقنامه‌هایی با یک بخش یا یک نهاد دولت کانادا، یا یک ایالت یا با هر شخص و سازمان دیگری در داخل یا خارج از کانادا مبنی بر استفاده از پایگاه‌های اطلاعاتی آن‌ها؛

- انعقاد قرارداد با مؤسسه یا نهاد یک کشور خارجی در زمینه مبادله اطلاعات مرتبط با بازرسی و جلوگیری از پولشویی و جرم‌های مشابه با تصویب وزیر؛
- تحقیق درباره روند و گسترش حوزه پولشویی و بهبود روش‌های جلوگیری و مبارزه با پولشویی؛

- انجام اقداماتی به منظور آگاه کردن اشخاص و نهادهای مشمول قانون و عموم مردم از ماهیت و گستره پولشویی در کانادا و اقدامات انجام شده برای شناسایی و جلوگیری از پولشویی و اثر بخشی اقدامات مزبور.

مدیر مرکز مبادلات مالی و تحلیل گزارش‌های کانادا موظف است گزارش عملکرد سالانه سال قبل مرکز و نیز دستورالعمل‌های مدیریتی و سیاست‌های مرکز در راستای حمایت از حقوق و آزادی‌های افراد را حداکثر تا ۳۰ سپتامبر هر سال برای وزیر ارسال کند و وزیر باید یک نسخه از گزارش مزبور را به مجلس ارائه نماید.

پنج سال بعد از اجرای این قانون، کمیته‌ای که توسط مجلس با هدف بررسی اجرای قانون تشکیل می‌شود باید گزارشی در مورد تغییرات الزامی مورد نظر کمیته در قانون به مجلس ارائه کند.

۸-۲-۱. کره

در کره، واحد اطلاعات مالی که در وزارت اقتصاد و دارایی تشکیل می‌شود، نهاد مسئول مبارزه با پولشویی است. جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات دریافتی از مؤسسات مشمول قانون گزارش معاملات مالی کره، بازرسی و نظارت بر عملکرد مؤسسات مزبور و همکاری و تبادل اطلاعات با نهادهای مبارزه با پولشویی خارجی از مهم‌ترین وظایف واحد اطلاعات مالی به شمار می‌رود. این واحد به منظور انجام وظایف خود از اختیارات زیر برخوردار است:

۱. درخواست مدارکی به منظور تحلیل اطلاعات معاملات مالی از رؤسای سازمان‌های اجرایی، مؤسسات اعتباری و سایر نهادهای تحت پوشش قانون گزارش معاملات مالی؛
 ۲. اعمال تنبیهات انضباطی بر مؤسسات مالی و مدیران و کارکنان آن‌ها در صورت تخلف از قانون؛
 ۳. تفویض اختیار بازرسی از سوی رئیس واحد اطلاعات مالی به رئیس بانک کره، رئیس خدمات نظارت مالی و سایر نهادهای تعیین شده توسط دولت.
- بر اساس «قانون گزارش معاملات مالی کره»، ساختار سازمانی واحد اطلاعات مالی توسط حکم هیأت دولت تعیین می‌شود. همچنین مطابق قانون، این واحد موظف است در زمینه تعداد گزارش‌های دریافت شده از سوی مؤسسات مالی، دادوستدهای مالی، تبادل اطلاعات با سایر واحدهای مالی و سایر اطلاعات مربوط به عملکردش، به مجلس ملی پاسخگو باشد.

۹-۲-۱. یوگسلاوی

بر اساس قانون پولشویی یوگسلاوی، انجام امور مربوط به جمع‌آوری، پردازش، تجزیه و تحلیل و نگهداری اطلاعات و مدارک به دست آمده از مؤسسات مالی، در اختیار قرار دادن اطلاعات مزبور به مقام‌های دولتی مسئول و همکاری با دادگاهها و نهادهای بازرسی و پلیس به منظور انجام اقدامات لازم برای مبارزه با پولشویی از جمله وظایف نهاد دولتی مسئول مبارزه با پولشویی است که مقررات مربوط به آن توسط دولت تدوین خواهد شد.

این واحد می‌تواند به منظور شناسایی و کشف پولشویی، اطلاعات مورد نیاز را از نهادها و سازمان‌های دولتی و مؤسسات مالی مشمول قانون دریافت کند. علاوه بر آن، این واحد می‌تواند اطلاعات و مدارک مربوط به پولشویی را در اختیار نهادهای مبارزه با پولشویی کشورهای خارجی قرار دهد.

۱۰-۲-۱. سازمان ملل - مدل پیشنهادی قانون مبارزه با پولشویی

سازمان ملل، به منظور شناسایی و رسیدگی به موارد پولشویی، تشکیل یک واحد اطلاعات مالی را پیشنهاد نموده است. این واحد که براساس قانون تشکیل خواهد شد موظف به دریافت، تحلیل و پردازش گزارش‌هایی است که افراد و سازمان‌ها طبق قانون باید ارائه کنند. کارکنان واحد مزبور موظفند این اطلاعات را محرمانه نگه دارند و جز در مواردی که بر حسب قانون مشخص می‌شود، نمی‌توانند به این اطلاعات استناد نمایند.

ترکیب و اختیارات واحد اطلاعات مالی، معیارهای حفظ استقلال این واحد و محتوا و روش‌های انتقال گزارش‌ها توسط این واحد باید در قانون ذکر شود.

ارائه گزارش‌های دریافتی به مراجع نیروی انتظامی در صورت وجود دلایل مستدل مبنی بر مشکوک بودن معامله، تدوین شروط حفظ سوابق معامله و تعهدات گزارش‌دهی مؤسسات مالی، امکان درخواست اطلاعات اضافی از اشخاص حقیقی و حقوقی، امکان ورود به مؤسسات مالی تحت پوشش قانون مبارزه با پولشویی به منظور بررسی سوابق نگهداری شده توسط آن‌ها و ارسال اطلاعات حاصل از تحقیق به مراجع ذی ربط انتظامی در صورت وجود دلایل مستدل مبنی بر پولشویی و همکاری متقابل با واحدهای اطلاعات مالی خارجی از دیگر مواردی است که مدل پیشنهادی سازمان ملل به‌عنوان وظایف و اختیارات مقام ناظر بر منع پولشویی بدان‌ها اشاره می‌کند.

۳-۱. مؤسسات و نهادهای مشمول قانون مبارزه با پولشویی و وظایف آنها

۱-۳-۱. استونی

قانون مبارزه با پولشویی استونی، مؤسسات و نهادهای مشمول قانون را به سه دسته مؤسسات اعتباری، مؤسسات مالی و سایر اشخاصی که می‌توانند اقدام به پولشویی کنند، طبقه بندی کرده است. در این قانون، مؤسسه اعتباری و مؤسسه مالی به مؤسسات موضوع «قانون مؤسسات اعتباری» یا شعبه‌ای از یک مؤسسه اعتباری و مالی خارجی که در استونی ثبت شده است، اطلاق می‌شود.

مؤسسه مالی، علاوه بر تعریف فوق، مؤسسات زیر را نیز در بر می‌گیرد:

- بیمه‌گر، مؤسسه بیمه یا کارگزار بیمه براساس «قانون بیمه»؛
- صندوق سرمایه‌گذاری براساس «قانون صندوق‌های سرمایه‌گذاری»؛
- مشارکت کنندگان حرفه‌ای در بازار اوراق بهادار براساس «قانون بازار اوراق بهادار»؛
- همچنین در این قانون، «سایر اشخاصی که می‌توانند اقدام به پولشویی کنند» به صورت زیر تعریف می‌شود:

- اشخاصی که فعالیت اصلی یا دایم آن‌ها مبادلات زمین و مستغلات، قمارخانه‌ها و ... و اشخاصی که به‌عنوان واسطه در چنین زمینه‌هایی فعالیت می‌کنند؛
- اشخاصی که به‌عنوان واسطه در انجام معاملاتی با مبلغ بیش از ۱۰۰ هزار کرون به صورت نقد، یا ۲۰۰ هزار کرون به صورت غیرنقد، یا ۲۰۰ هزار کرون به صورت نقد و غیرنقد عمل می‌کنند.

وظایف اشخاص و نهادهای فوق براساس این قانون به صورت زیر است:

الف) شناسایی مشتری

مؤسسات مالی و اعتباری موظفند همه اشخاص یا نمایندگان اشخاصی را که معامله غیرنقدی به میزان بیش از ۲۰۰ هزار کرون یا معامله نقدی بیش از ۱۰۰ هزار کرون انجام می‌دهند، شناسایی کنند؛

مؤسسات مالی و اعتباری مکلفند هر شخصی را که معامله‌ای با ارزش کمتر از میزان تعیین شده فوق انجام می‌دهد، در موارد زیر شناسایی کنند:

- معامله انجام شده با معامله (معاملات) دیگری مرتبط باشد، به گونه‌ای که ارزش مجموع آن‌ها از سطح تعیین شده در بند ۱ بیشتر باشد؛
- مؤسسات مالی و اعتباری در مورد اینکه پول از فعالیت مجرمانه به دست آمده است، مشکوک شوند.

مؤسسات مالی و اعتباری مکلفند همه اشخاصی را که برای آن‌ها حساب باز می‌کنند و نمایندگان آن‌ها را شناسایی کنند؛ حساب‌های موجود در مؤسسات اعتباری باید به نام دارنده حساب باشد.

علاوه بر الزامات کلی فوق، مشخصات و مدارک لازم برای شناسایی و تعیین هویت واقعی مشتری نیز در قانون مبارزه با پولشویی استونی تعیین شده است.

ب) ثبت و نگهداری اطلاعات

مؤسسات و نهادهای مشمول قانون در استونی مکلف به ثبت اطلاعات مربوط به اشخاص از قبیل موارد زیر هستند:

الف) اطلاعات شخصی از قبیل:

- نام، محل اقامت یا جایگاه شخص یا نماینده آن؛
- مدرک مورد استفاده برای شناسایی و شماره و تاریخ و محل صدور سند؛
- کد شناسایی شخصی یا تاریخ و محل تولد شخص حقیقی؛
- اطلاعات مربوط به شخص حقوقی از قبیل اطلاعات مندرج در گواهی ثبت؛

ب) اطلاعات مربوط به معامله شامل:

- نوع معامله؛
- زمان معامله و توضیح درباره آن و طرف مقابل؛
- در صورت باز کردن حساب: نوع حساب، شماره حساب و ...؛

- در صورت سپرده گذاری اموال: شماره سپرده، قیمت بازاری اموال در روز سپرده گذاری و ...؟

- در صورت استفاده از صندوق سپرده گذاری: شماره صندوق سپرده گذاری؟

- در صورت پرداخت مربوط به سهام و دیگر اوراق بهادار: تشریح اوراق بهادار، ارزش پولی معامله و ...؟

- اطلاعات مربوط به قرارداد بیمه؟

همچنین براساس قانون مبارزه با پولشویی استونی مؤسسات و نهادهای مشمول قانون باید اطلاعات ثبت شده را حداقل به مدت ۵ سال بعد از پایان رابطه قراردادی با مشتری نگهداری کنند. این مؤسسات و نهادها مکلفند مقررات داخلی و معیارهایی را به منظور حسن انجام وظایف شناسایی، ثبت و نگهداری، و ارائه اطلاعات به مقام‌های مسئول و همچنین به منظور جلوگیری از پولشویی تدوین کنند و در این زمینه آموزش‌های مناسب را برای کارکنان خود فراهم کنند.

در قانون مبارزه با پولشویی استونی از مؤسسات و نهادهای مشمول قانون خواسته شده است که شخص رابطی به منظور انجام وظایف زیر تعیین کنند:

- نظارت بر اجرای الزامات منع پولشویی در مؤسسات و نهادهای مشمول قانون؛

- ارسال اطلاعات مربوط به معاملات مشکوک به مقام مسئول (واحد اطلاعات مالی)؛

- مطلع کردن سرپرست مؤسسه یا نهاد از نقص مقررات داخلی، به صورت کتبی.

شخص رابط می‌تواند اطلاعاتی را که درباره معاملات مشکوک به پولشویی به دست می‌آورد برای سرپرست مؤسسه، و مسئول تحقیق و بازرسی در رابطه با دعاوی کیفری ارسال کند.

ج) اعلام معاملات مشکوک

مؤسسات و نهادهای مشمول قانون در برخورد با معاملات مشکوک موظف به رعایت موارد زیر هستند:

- در صورتی که هنگام انجام معامله، مؤسسات مورد مشکوکی را شناسایی کنند باید مقام مسئول (واحد اطلاعات مالی) را از موضوع با خبر کنند. اگر این اطلاعات به صورت شفاهی اعلام شود، باید حداکثر تا پایان روز کاری بعد به صورت کتبی برای واحد مزبور ارسال شود؛

- در صورت تأیید وجود پولشویی، واحد اطلاعات مالی می‌تواند معامله را لغو کند یا محدودیت‌هایی را برای استفاده از پول موجود در حساب حداکثر به مدت ۲ روز کاری از زمان انجام معامله اعمال کند. انجام معامله یا رفع محدودیت از پول موجود در حساب، زودتر از زمان تعیین شده فقط با اجازه کتبی واحد اطلاعات مالی ممکن است؛

- چنانچه تعویق در انجام معامله موجب خسارت قابل توجهی شود معامله باید انجام شود و اطلاعات آن به صورت کتبی بعد از انجام به واحد اطلاعات مالی ارسال شود؛

- مؤسسات یا نهادهای مشمول قانون نباید فرد مظنون به پولشویی را از اتهام و اطلاعاتی که برای واحد اطلاعات مالی ارسال شده است، با خبر کنند.

د) همکاری با مقام مسئول مبارزه با پولشویی (واحد اطلاعات مالی)

براساس قانون، اشخاص، مؤسسات و نهادهای مشمول قانون مکلفند که براساس درخواست کتبی واحد اطلاعات مالی، اطلاعات مربوط به معاملات مشکوک را برای آن واحد فراهم و در چارچوب قانون با آن همکاری کنند.

نکته دیگری که در قانون مبارزه با پولشویی استونی مورد توجه قرار گرفته است، حمایت قانونی از اشخاص، مؤسسات و نهادهای ارائه دهنده اطلاعات به واحد اطلاعات مالی است. براساس این قانون این اشخاص و مؤسسات نباید به دلیل ارسال اطلاعات به نقض اصل محرمانه بودن اطلاعات موضوع قانون یا قرارداد متهم شوند.

۲-۳-۱. اسلوونی

مؤسسات و نهادهای مشمول قانون منع پولشویی اسلوونی عبارتند از:

- بانک‌ها و شعب بانک‌های خارجی؛

- مؤسسات پس اندازی و اعتباری؛
- دفاتر پستی؛
- صندوق های بازنشستگی و سرمایه گذاری، شرکت های سرمایه گذاری و شرکت های مدیریت صندوق های سرمایه گذاری؛
- بورس های اوراق بهادار؛
- شرکت های بیمه؛
- صرافی ها
- دفاتر کارگشایی؛
- اشخاص حقیقی و حقوقی که در زمینه های زیر فعالیت می کنند:
 - مدیریت اموال شخص ثالث؛
 - صدور کارت های بدهی و اعتباری؛

وظایف و تعهداتی را که این قانون برای مؤسسات و نهادهای فوق در نظر می گیرد، می توان در موارد زیر خلاصه کرد:

الف) شناسایی مشتری

- به هنگام افتتاح حساب برای مشتری یا برقراری رابطه تجاری دایم، مؤسسات و نهادها باید مشخصات مشتری را ثبت کنند؛
- مؤسسات و نهادها مکلفند، مشخصات مشتری را در هر معامله یا معاملات مرتبطی که مجموع مبلغ آن بیش از ۳ میلیون تولا را باشد، در مواردی که بر اساس بند نخست ثبت نشده باشد ثبت کنند؛

• در صورتی که مبلغ یک معامله نقدی یا مجموع معاملات مرتبط از ۵ میلیون دلار بیشتر باشد، مؤسسات و نهادها باید بدون توجه به بندهای اول و دوم، مشخصات مشتری را ثبت کنند؛

ثبت مشخصات مشتری در موارد مشکوک به پولشویی در معاملات مشتری، بدون توجه به موضوع‌های بندهای قبلی الزامی است؛
چنانچه مشتری، سازمان یا نهاد دولتی یا عمومی باشد، ثبت مشخصات آن الزامی نیست.

قانون مزبور، علاوه بر الزامات کلی فوق، در مورد شناسایی مشتری توسط مؤسسات و نهادها به موارد زیر اشاره می‌کند:

• در صورتی که مشتری شخص حقیقی باشد، شناسایی وی براساس مدارک رسمی فرد و در صورتی که شخص حقوقی باشد، شناسایی براساس مدارک ثبتی صورت می‌گیرد. در برخی موارد برای شناسایی مشتری می‌توان از مدارک تجاری استفاده کرد. برای شناسایی مشتریان خارجی باید یک نسخه کپی از مدارک شخصی رسمی مشتری دریافت شود. همچنین در صورتی که معامله توسط فردی از طرف مشتری صورت گیرد، مؤسسه باید اطلاعات لازم برای شناسایی مشتری را براساس وکالتنامه از طرف مشتری به نماینده‌اش اخذ نماید؛

• به هنگام شناسایی مشتری، در صورتی که مشتری سازمان یا نهاد دولتی یا عمومی باشد؛ وزیر می‌تواند مشتری را به هنگام انجام معاملات با مبلغ بیش از ۳ میلیون دلار - به عنوان مشتری دائمی - یا معامله یا مجموع معاملاتی با مبلغ بیش از ۵ میلیون دلار، از شناسایی معاف کند؛

• در صورتی که مؤسسه و نهاد مشمول قانون به واقعی بودن اطلاعاتی که از سوی مشتری ارائه می‌شود، شک کند، می‌تواند از مشتری توضیح کتبی بخواهد؛

• اگر شخص حقوقی خارجی، به استثنای سازمان‌های دولتی بین‌المللی، اقدام به انجام معاملاتی با مبلغ بیش از ۳ میلیون دلار - به عنوان مشتری دائمی - یا مجموع معاملاتی با

مبلغ بیش از ۵ میلیون دلار نماید، مؤسسه باید مشتری را حداقل یک بار در سال از طریق کسب اطلاعات موضوع این قانون و درخواست مجوز جدید، شناسایی کند.

مؤسسات و نهادهای مشمول قانون مکلفند، اطلاعات به دست آمده براساس موارد فوق و اسناد مربوط به آنها را حداقل به مدت ۱۰ سال بعد از انجام معامله، بستن حساب یا پایان اعتبار قرارداد نگهداری کنند.

ب) گزارش دهی

• مؤسسات و نهادهای مشمول قانون باید متعهد شوند در صورتی که مبلغ یک معامله یا چند معامله مرتبط، بیش از ۵ میلیون دلار باشد و در موارد مشکوک به پولشویی، اطلاعات زیر را به اداره مبارزه با پولشویی ارسال کنند:

- نام شرکت، جایگاه و شماره ثبت شخص حقوقی بازکننده حساب، برقرار کننده رابطه دایمی تجاری یا انجام دهنده معامله یا اشخاص حقوقی که از طرف آنها حساب باز می شود، رابطه تجاری دایمی برقرار می شود یا معامله صورت می گیرد؛

- نام، نام خانوادگی، آدرس دایم، تاریخ و محل تولد و شماره مالیات بر درآمد کارمند یا نماینده‌ای که از طرف شخص حقوقی حساب باز می کند، رابطه تجاری دایمی برقرار می کند یا معامله‌ای انجام می دهد و شماره و نام مسئولی که سند شناسایی شخص رسمی را منتشر کرده است؛

- نام، نام خانوادگی، آدرس دایم، تاریخ و محل تولد و شماره مالیات بر درآمد شخص حقیقی که حساب باز می کند، رابطه تجاری دایمی برقرار می کند یا معامله‌ای انجام می دهد یا شخص حقیقی که از طرف او حساب باز می شود، رابطه تجاری دایمی برقرار می شود یا معامله صورت می گیرد و همچنین شماره و نام مسئولی که سند شناسایی رسمی را برای شخص منتشر می کند؛

- زمان انجام معامله؛

- مبلغ معامله؛

- هدف از انجام معامله؛

- شیوه انجام معامله.

• مؤسسات و نهادهای مشمول قانون باید اطلاعات موضوع این قانون را به شیوه‌ای که توسط وزیر دارایی مشخص می‌شود، به اداره مبارزه با پولشویی ارسال کنند. وزیر دارایی باید شرایطی را وضع کند که براساس آن، مؤسسات و نهادها ملزم به ارائه اطلاعات معاملات نقدی مشتریان خاص نباشند.

• مؤسسات و نهادها مکلفند اطلاعات مربوط به معاملات با مبالغ تعیین شده را بی‌درنگ بعد از انجام معامله یا حداکثر ۳ روز بعد از انجام معامله و اطلاعات مربوط به معاملات مشکوک را قبل از انجام معامله یا مدتی که انتظار می‌رود معامله در آن انجام شود، به اداره مبارزه با پولشویی ارسال کنند.

• در صورتی که مؤسسه و نهاد مشمول قانون به دلیل ماهیت معامله یا کامل نشدن آن یا هر دلیل مستدل دیگر نتواند گزارش معاملات مشکوک را در مهلت مقرر به اداره مبارزه با پولشویی ارسال کند، مکلف است اطلاعات مزبور را در اولین فرصت ممکن یا بلافاصله بعد از ظن به پولشویی به اداره مبارزه با پولشویی ارسال و در گزارشی دلایل تأخیر در ارسال اطلاعات را تشریح نماید.

قانون منع پولشویی اسلوونی، مؤسسات و نهادهای مشمول قانون را به منظور ارائه اطلاعات مزبور به اداره مبارزه با پولشویی و اجرای سایر وظایف قانونی، مکلف به تعیین یک یا چند قائم مقام کرده است. از سوی دیگر، سازمان‌ها و نهادهایی که بیش از ۴ نفر کارمند دارند باید متعهد شوند که آموزش‌های حرفه‌ای را برای همه کارکنان مجری وظایف قانونی خود فراهم کنند و معیارهای کنترل داخلی برای اجرای این وظایف تعیین و معیارهایی را برای شناسایی معاملات مشکوک معرفی کنند. اطلاعات و اسناد مربوط به این موارد باید حداقل به مدت ۴ سال بعد از انتصاب نماینده و قائم مقام او، انجام آموزش‌های حرفه‌ای و اجرای کنترل داخلی نگهداری شود.

۳-۳-۱. تایلند

اشخاص، نهادها و مؤسساتی که با عنوان مؤسسات مالی مشمول قانون مبارزه با پولشویی تایلند قرار می‌گیرند، براساس قانون مزبور عبارتند از:

- بانک تایلند که براساس قانون بانک تایلند، بانک‌های تجاری که براساس قانون بانک‌های تجاری و بانک‌های دیگر که براساس قوانین خاص ایجاد شده‌اند؛
- شرکت‌های مالی و اعتباری که در چارچوب قانون فعالیت‌های مالی عمل می‌کنند؛
- صندوق‌های صنعتی تایلند که براساس قانون صندوق‌های صنعتی تایلند ایجاد شده‌اند؛

- شرکت‌های بیمه عمر و شرکت‌های بیمه حوادث که در چارچوب قانون بیمه عمر و قانون بیمه حوادث فعالیت می‌کنند؛

- شرکت‌های تعاونی پس‌انداز؛

- هر شخص حقوقی که براساس مقررات وزارتی فعالیت‌های مالی غیربانکی انجام می‌دهد.

وظایف مؤسسات مالی در قانون مبارزه با پولشویی تایلند به صورت زیر بیان شده است:

الف) شناسایی مشتری

براساس این قانون مؤسسات مالی مکلفند همه مشتریان خود را قبل از انجام هر معامله به ارائه مدارک شناسایی تعیین شده در مقررات نظارتی ملزم کنند، مگر اینکه مشتری پیش از آن شناسایی شده باشد. این مؤسسات باید از مشتریان بخواهند که همه مطالب مربوط به آن معامله را بیان کنند. در صورتی که مشتریان فرم مربوط به بیان مطالب مربوط به معامله را پر نکنند، مؤسسات مالی باید موضوع را بی‌درنگ به مقام مسئول (اداره مبارزه با پولشویی) گزارش کنند.

ب) نگهداری سوابق شناسایی مشتری

در بخشی از قانون مبارزه با پولشویی تایلند مؤسسات مالی موظف شده‌اند که همه سوابق شناسایی مشتری و اطلاعات مربوط به معاملات را به مدت ۵ سال از زمان بسته شدن حساب یا پایان رابطه با مشتری یا از زمان وقوع انجام معامله یا هر کدام که دیرتر یا بعد از بقیه انجام شده است، نگهداری کنند، مگر این که مقام‌های مسئول به گونه‌ای دیگر به صورت کتبی به مؤسسه مالی دستور دهند.

ج) گزارش معاملات

هرگاه یکی از معاملات زیر در یک مؤسسه مالی انجام شود، مؤسسه مزبور باید براساس قانون، گزارش آن را به اداره مبارزه با پولشویی ارسال کند:

- مبلغ معامله برابر یا بیش از مقدار تعیین شده در مقررات وزارتی باشد؛
- معامله متضمن اموالی باشد که ارزش آن معادل یا بیش از مقدار تعیین شده در مقررات وزارتی باشد؛

- معامله مشکوک باشد حتی اگر مطابق موارد فوق نباشد.

مؤسسه مالی مکلف است علاوه بر موارد فوق هر مورد جدید یا اطلاعات مهمی را که درباره تأیید یا تکذیب گزارش‌های ارسال شده به اداره مبارزه با پولشویی به دست می‌آورد، به اداره مزبور ارسال کند. در صورتی که مؤسسه مالی متوجه شود برخی از معاملاتی که انجام شده با موارد فوق مطابقت داشته ولی به اداره گزارش نشده است، باید بی‌درنگ گزارش آن را به اداره ارسال کند.

بر اساس این قانون، اداره زمین تایلند نیز مکلف است درخواست‌هایی را که برای ثبت فعالیت حقوقی که متضمن دارایی غیرمنقول است، در صورتی که درخواست دهنده مؤسسه مالی نباشد و معامله مطابق یکی از موارد زیر باشد، به اداره گزارش دهد:

- وجه نقد پرداختی بالغ بر مبلغی باشد که در مقررات وزارتی تعیین شده است؛
- ارزش دارایی غیرمنقول در ثبت حقوق و فعالیت حقوقی بیش از مبلغ تعیین شده در مقررات وزارتی باشد، مگر در انتقال به هنگام انحصار وراثت؛

- معامله مشکوک به پولشویی باشد.

نکته دیگری که در قانون مبارزه با پولشویی تأیید بر آن تأکید شده است، حمایت قانونی ارسال کنندگان اطلاعات و گزارش‌ها است که براساس این قانون در صورتی که گزارش‌ها و اطلاعات به نحو مطلوبی ارسال شده باشد، ارسال کننده مسئول جبران خسارت ناشی از ارسال گزارش به اشخاص دیگر نخواهد بود و نمی‌توان اشخاص مزبور را به نقض حقوق مربوط به محرمانه بودن اطلاعات شخصی متهم کرد.

۴-۳-۱. توکیه

معرفی اشخاص، مؤسسات و سازمان‌های ملزم به رعایت قانون منع پولشویی ترکیه و تعیین وظایفی برای آن‌ها از قبیل شناسایی مشتری، ارائه اطلاعات و گزارش‌دهی معاملات مشکوک در مقررات مربوط به اجرای قانون مزبور به تفصیل بیان شده است.

براساس این مقررات، اشخاص و مؤسسات و سازمان‌های زیر ملزم به رعایت قانون منع

پولشویی هستند:

- بانک‌ها؛

- مؤسسات مالی خصوصی؛

- وام‌دهندگان پول، شرکت‌های مالی و شرکت‌های کارگزاری ارائه دهنده وام؛

- شرکت‌های بیمه براساس قانون بیمه؛

- بورس استانبول؛

- واسطه‌های بازار سرمایه و شرکت‌های مدیریت اوراق بهادار؛

- صندوق‌های سرمایه‌گذاری؛

- شرکت‌های سرمایه‌گذاری؛

- واسطه‌های بورس فلزات قیمتی؛

- فروشندگان فلزات و سنگ‌های قیمتی و جواهرآلات؛

- مؤسسات مجاز فعال در چارچوب قوانین بورس؛

- شرکت‌های ارائه دهنده خدمات پستی و شرکت‌های حمل و نقل؛
 - مشاورین املاک یا اشخاص واسطه در خرید و فروش املاک؛
 - مدیران شرکت‌های بخت آزمایی؛
 - فروشندگان کشتی، هواپیما و خودرو از جمله ماشین‌های ساختمانی؛
 - جمع‌آوری کنندگان هنرهای تاریخی، عتیقه‌جات و کارهای هنری و نیز فروشندگان یا دلالان حراج؛
 - مراکز ورزشی؛
- وظایف مؤسسات و سازمان‌های فوق را می‌توان در موارد زیر برشمرد:

الف) شناسایی مشتری

همه مضمولین این قانون و دفاتر و شعب آن‌ها در ترکیه مکلفند، مشتریان خود و اشخاصی را که از طرف آن‌ها به انجام معامله می‌پردازند شناسایی کنند و اسناد مربوط به آن را براساس روش‌های تعیین شده به مدت ۵ سال از تاریخ آخرین معامله نگهداری نمایند. این موضوع شامل انجام کلیه عملیات بانکی از قبیل سپرده‌گذاری حواله (نقل و انتقال وجوه) برداشت یا واریز به حساب‌های جاری، سپرده یا مشارکت می‌شود که مبلغ آن بیش از ۲ میلیارد لیر ترکیه یا معادل پول خارجی است.

شناسایی مشتریان، از طریق درخواست نسخه خوانای اصل یا نسخه برابر اصل اسناد زیر یا از طریق نوشتن اطلاعات در مورد اوراق شناسایی در پشت اسناد مربوط به معاملات انجام می‌شود. به هنگام تعیین هویت، آدرس اعلام شده توسط شخص حقیقی که معامله را انجام می‌دهد نیز به ثبت می‌رسد.

اسنادی که در شناسایی مشتریان مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارتند از:

• اشخاص حقیقی اتباع ترکیه:

- کارت شناسایی یا
- گواهینامه رانندگی یا

- پاسپورت.
- اشخاص حقیقی اتباع بیگانه:
 - گذرنامه کشور مربوط؛
 - اسناد اقامت.
- اشخاص حقوقی:
 - نسخه اسناد ثبتی؛
 - گواهی رسمی تفویض اختیار از طرف شخص حقوقی؛
 - اسناد گواهی امضا.
- مؤسسات خیریه:
 - اسناد گواهی ثبت در دبیرخانه کل مؤسسات خیریه؛
- انجمن‌ها و کانون‌ها:
 - سند ثبت در دبیرخانه امنیت استان‌ها
 - مجوز اداره انجمن‌ها و کانون‌ها.

در معاملاتی که از طرف ارگان‌های عمومی توسط مؤسسات، بنگاه‌ها و سازمان‌هایی که یک نهاد عمومی نباشند، صورت گیرد، هویت شخص حقیقی که معامله را انجام می‌دهد نیز تعیین خواهد شد. در صورتی که معامله از طرف شخص حقیقی دیگری صورت می‌گیرد، هویت آن شخص حقیقی نیز تعیین خواهد شد. شناسایی این افراد از طریق مقایسه اطلاعات مندرج در کارت شناسایی ارائه شده و اطلاعات ارائه شده توسط مشتری صورت می‌گیرد.

ب) ارائه اطلاعات و اسناد

اشخاص، مؤسسات و سازمان‌های مشمول قانون مکلفند، اطلاعات و اسنادی را که رییس هیأت تحقیقات جرائم مالی و بازرسان تعیین شده توسط وی، تقاضا می‌کنند به همراه سایر اسناد تکمیلی در اختیار آن‌ها قرار دهند. اشخاص، مؤسسات و سازمان‌های مزبور نمی‌توانند

با ادعای رعایت مفاد قانون ویژه حفظ حریم خصوصی افراد از ارائه اطلاعات و اسناد سر باز زنند با این حال باید مفاد مربوط به حق دفاع برای این اشخاص محفوظ بماند.

ج) گزارش‌دهی معاملات مشکوک

در صورتی که موارد مشکوکی وجود داشته باشد که پول یا دارایی‌های منقول حاصل از فعالیت‌های غیرقانونی در معاملات مؤسسات مالی یا واسطه‌های آن‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند، این امر باید پس از شناسایی مشتری به رییس هیأت تحقیقات جرائم مالی گزارش شود.

گزارش معاملات مشکوک به رییس هیأت تحقیقات جرائم مالی باید حداکثر ده روز پس از انجام معامله صورت گیرد. در مواردی که تأخیر در گزارش معاملات مشکوک باعث بروز مشکلاتی شود، گزارش مزبور باید در اختیار دادستان نیز قرار گیرد. اصول و روش‌های ارائه گزارش‌ها توسط رییس هیأت تحقیقات جرائم مالی تعیین می‌شود.

۵-۳-۱. فیلپین

مؤسسات تحت پوشش قانون مبارزه با پولشویی فیلپین عبارتند از:

- بانک‌ها، مؤسسات غیربانکی، مؤسسات نیمه بانکی، نهادهای سرمایه‌گذاری، و همه مؤسسات مشابه دیگر و مؤسسات تابع و مؤسسات تحت نظارت بانک مرکزی فیلپین؛
- شرکت‌های بیمه و همه مؤسسات تحت نظارت کمیسیون بیمه؛
- معامله‌گران اوراق بهادار، کارگزاران، مؤسسات سرمایه‌گذاری و دیگر نهادهای مشابه که به مدیریت سرمایه‌گذاری بر روی اوراق بهادار می‌پردازند و مشاوران سرمایه‌گذاری؛
- صندوق‌های سرمایه‌گذاری، شرکت‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه ثابت، صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشترک و نهادهای مشابه؛
- صرافی‌ها، دادوستدکنندگان پول، شرکت‌های فعال در زمینه پرداخت، حواله و انتقال پول و نهادهای مشابه؛

- سایر نهادهای دادوستدکننده ارز، کالا یا ابزارهای مشتق مربوط، اجناس گران قیمت، جایگزین‌های نقد و ابزارهای پولی مشابه یا دارایی‌های تحت نظارت کمیسیون بورس و اوراق بهادار.

براساس این قانون، معاملاتی تحت پوشش قانون قرار می‌گیرند که مبلغ آن (یک یا چند معامله یا ترکیبی از معاملات) از ۴ میلیون پزو فیلیپین یا معادل ارزی آن بیشتر باشد. مؤسسات و نهادهای مشمول قانون مکلف به انجام وظایف زیر هستند:

الف) شناسایی مشتری

این مؤسسات مکلفند هویت واقعی مشتریان خود را براساس مدارک رسمی شناسایی و ثبت نمایند و باید به سیستمی به منظور تأیید هویت واقعی مشتریان خود - و در مواردی که مشتری شخص حقوقی است - تأیید هویت قانونی و ساختار سازمانی آن و شناسایی اشخاصی که از طرف آن‌ها فعالیت می‌کنند، مجهز باشند. علاوه بر این باید براساس قوانین موجود از افتتاح حساب‌های بی‌نام، حساب‌هایی با اسامی جعلی و سایر حساب‌های مشابه خودداری کنند.

ب) نگهداری اطلاعات

اطلاعات مربوط به معاملات مؤسسات مشمول قانون باید به مدت ۵ سال از تاریخ انجام معامله نگهداری شوند. در مورد حساب‌هایی که بسته می‌شوند، اطلاعات مربوط به شناسایی مشتریان، سابقه حساب‌ها و مکاتبات تجاری نیز باید به مدت ۵ سال از تاریخ بسته شدن حساب نگهداری شوند.

ج) اعلام معاملات مشکوک

براساس این قانون مؤسسات و نهادهای مشمول قانون مکلفند گزارش مربوط به معاملات خود را ظرف ۵ روز از تاریخ انجام معامله غیراز مواردی که مقام مسئول مدت زمانی تا حداکثر ۱۰ روز برای آن تعیین می‌کند - به شورای مبارزه با پولشویی گزارش نمایند.

مؤسسات و نهادهای مزبور و کارمندان، نمایندگان و مشاوران آنها، هنگام گزارش معاملات به شورای مبارزه با پولشویی از هر نوع ارتباط مستقیم یا غیرمستقیم با شخص، نهاد و مؤسسه‌ای که گزارش معاملات، محتوای گزارش، یا هر نوع اطلاعات دیگری به آن مربوط می‌شود، منع شده‌اند. تخلف از این امر برای کارمندان، نمایندگان و مشاوران اشخاص، مؤسسات و نهادهای مزبور تعهد کیفری به دنبال خواهد داشت.

۶-۳-۱. کره

قانون گزارش معاملات مالی کره، مؤسسات و نهادهای زیر را تحت عنوان "مؤسسات مالی" به رعایت مواردی در زمینه شناسایی مشتری، گزارش‌دهی معاملات و ثبت و نگهداری اسناد و مدارک مکلف نموده است:

- بانک کره، بانک توسعه کره، بانک صادرات و واردات کره، بانک صنعتی کره و مؤسسات مالی مشمول قانون بانکداری؛
- بانک اعتبارات بلندمدت مشمول قانون فعالیت‌های مالی بلندمدت؛
- بانک‌های تجاری مشمول قانون بانک‌های تجاری؛
- شرکت‌های مالی، صندوق‌های پس‌انداز و اتحادیه‌های آنها مشمول قانون شرکت‌های مالی و صندوق‌های پس‌انداز؛
- تعاونی‌های کشاورزی و اتحادیه ملی تعاونی‌های ماهیگیری مشمول قانون تعاونی‌های کشاورزی؛
- تعاونی‌های ماهیگیری و اتحادیه ملی تعاونی‌های ماهیگیری مشمول قانون تعاونی‌های ماهیگیری؛
- تعاونی‌های اعتباری و انجمن مرکزی تعاونی‌های اعتباری مشمول قانون تعاونی‌های اعتباری؛
- شرکت‌های سرمایه‌گذاری و شرکت‌های مدیریت سرمایه‌گذاری؛

- شرکت‌های اوراق بهادار، شرکت‌های کارگزاری و مؤسسات نقل و انتقال سهام مشمول قانون، بورس و اوراق بهادار و شرکت‌های مدیریت دارایی براساس قانون شرکت‌های سرمایه‌گذاری؛

- بیمه‌گران براساس قانون بیمه؛

- شرکت‌های ناشر قراردادهای آتی، مشمول قانون دادوستد قراردادهای آتی؛

- سایر اشخاصی که به انجام معاملات مالی موضوع این قانون، اقدام می‌کنند.

قانون مزبور، براساس یک ماده، وظایف و تکالیف مؤسسات مالی را مشخص کرده است. این وظایف را می‌توان در موارد زیر برشمرد:

• مؤسسات مالی موظفند، گزارش‌های زیر را بی‌درنگ به رییس واحد اطلاعات مالی

کره و به شیوه‌ای که توسط حکم هیأت دولت تعیین می‌شود، ارائه نمایند:

- گزارش معاملات مالی با مبلغی بیش از سقف تعیین شده در حکم هیأت دولت، در

مواردی که دلایل مستندی مبنی بر غیرقانونی بودن دارایی‌های حاصل از معاملات مزبور وجود داشته باشد یا احتمال رود، اشخاصی که در ارتباط با این معاملات هستند مرتکب پولشویی شده‌اند.

- گزارش معاملات مالی تقسیم شده، در صورتی که کل مبلغ هر معامله تقسیم شده

بیش از سقف تعیین شده در حکم هیأت دولت باشد و دلایل مستندی نشان دهد که شخص مرتبط با معامله مزبور، وجوه را با هدف فرار از موضوع بند فوق، تقسیم کرده است.

همچنین، در مواردی که مؤسسه مالی مطلع شود، دارایی‌هایی که در رابطه با معاملات

مالی به دست آورده است ناشی از عواید حاصل از جرم بوده یا طرف مقابل معامله مزبور،

مرتکب عملی شده است که براساس قانون، جرم محسوب می‌شود، مکلف است موضوع را

بی‌درنگ به نهادهای مسئول اجرای قانون گزارش دهد.

• در صورتی که دارایی‌های حاصل از معاملات مالی کمتر از میزان تعیین شده در

حکم هیأت دولت باشد، چنانچه دلایل مستندی مبنی بر غیرقانونی بودن دارایی‌های مزبور

یا احتمال ارتکاب جرم پولشویی توسط افراد مرتبط با معاملات مالی وجود داشته باشد،

مؤسسات مالی می‌توانند گزارشی از معاملات مزبور را به رییس واحد اطلاعات مالی ارائه نمایند.

• در مواردی که مؤسسات مالی گزارش‌هایی را به واحد اطلاعات مالی ارسال می‌کنند، موظفند دلایل مستندی مبنی بر مشکوک بودن معاملات گزارش شده ارائه دهند.

• مؤسسات مالی مکلفند مدارک و اسناد زیر را که مربوط به گزارش‌های ارسالی به واحد اطلاعات مالی است، به مدت حداقل ۵ سال از تاریخ ارسال گزارش‌ها، طبق حکم هیأت دولت نگهداری کنند:

- مدارک مربوط به شناسایی نام واقعی اشخاص مرتبط با معاملات مالی؛

- اطلاعات مربوط به معاملات مالی؛

- مدارک مربوط به ارائه دلایل مستند مبنی بر مشکوک بودن مبادلات گزارش شده.

• کارکنان مؤسسات مالی که گزارش‌هایی را براساس قانون "گزارش معاملات مالی" به واحد اطلاعات مالی ارسال می‌کنند نباید اطلاعات مربوط به این گزارش‌ها را برای اشخاص مرتبط با معاملات مالی مزبور یا وابستگان آن‌ها افشا کنند.

بند پایانی این ماده تأکید می‌کند، گزارش‌های ارسالی توسط مؤسسات مالی هیچ‌گونه تعهدی مبنی بر جبران خسارت‌های وارده به اشخاص مرتبط با معاملات مالی گزارش شده برای مؤسسه مزبور - مگر در مواقعی که گزارش‌های خلاف واقع به دلیل قصور مؤسسه مالی به واحد اطلاعات مالی ارسال شود - ایجاد نخواهد کرد.

یکی دیگر از مواد قانون گزارش معاملات مالی کره، به منظور تسهیل در امر گزارش‌دهی و جلوگیری از فعالیت پولشویی در مؤسسات مالی، این مؤسسات را مکلف به رعایت اقدامات زیر می‌نماید:

• ایجاد سیستم‌های گزارش‌دهی داخلی و تعیین مسئولانی به منظور گزارش‌دهی؛

• تدوین و به کارگیری دستورعملی به منظور جلوگیری از پولشویی؛

• آموزش به مدیران و کارکنان به منظور جلوگیری از پولشویی.

۲-۳-۱. یوگسلاوی

براساس قانون پولشویی یوگسلاوی، نهادهای قانونی و اشخاص مسئول مکلفند اقداماتی به منظور کشف و جلوگیری از پولشویی انجام دهند. این قانون، اشخاص و نهادهای مزبور را تحت عنوان «متعهدین» به صورت زیر تعریف می‌کند:

- بانک‌ها و دیگر سازمان‌های مالی از قبیل بانک‌های پس‌انداز، سازمان‌ها و تعاونی‌های اعتباری و پس‌انداز؛

- واحدهای پستی؛

- نهادها، سازمان‌ها، صندوق‌ها، ادارات، مؤسسات و دیگر اشخاص حقوقی که تمام یا قسمتی از منابع تأمین مالی آن‌ها از درآمدهای دولتی است؛

- بانک ملی یوگسلاوی و اداره تسویه و پایاپای به عنوان مجری عملیات پرداخت‌های دولت؛

- شرکت‌های بیمه؛

- بورس‌ها، کارگزاران و سایر اشخاص شاغل در امر معاملات به صورت نقد، اوراق

بهادار، فلزات گران‌بها، جواهرات، خرید و فروش مطالبات و بدهی‌ها

- صرافی‌ها؛

- قمارخانه‌ها.

وظایف و تکالیف قانونی مؤسسات مزبور عبارتند از:

الف) شناسایی مشتری

مؤسسات مالی مکلف به شناسایی مشتری در موارد زیر هستند:

- هنگام باز کردن حساب برای مشتری یا برقراری هر نوع رابطه کاری مستمر با

مشتری؛

- در صورت انجام معامله با پول نقد، به صورت ارز، اوراق بهادار، فلزات گران‌بها یا

جواهراتی با ارزش بیش از ۶۰۰ هزار دینار یوگسلاوی، همچنین معاملات در رابطه با بیمه

عمر با حق بیمه‌ای بالغ بر ۴۰ هزار دینار؛

- در صورت انجام معاملات مربوط به هم با مجموع ارزش بیش از مقدار تعیین شده در بند فوق،

- در صورت انجام معاملات مشکوک به پولشویی.

• شناسایی اشخاص حقیقی داخلی و خارجی، از طریق اسناد شخصی فرد از قبیل کارت شناسایی، گذرنامه یا اسناد دیگر صورت می‌گیرد. اشخاص حقوقی داخلی از طریق اطلاعات اسناد ثبتی (نام، سرپرست و شماره ثبت شخص حقوقی) شناسایی می‌شوند و شناسایی شخص حقوقی که از طرف شخص حقوقی دیگری معامله کند علاوه بر مدارک مزبور از طریق ارائه مجوز کتبی موکل صورت می‌گیرد.

• مؤسسات مالی مکلفند فردی را به عنوان مسئول شناسایی معاملات مشکوک به پولشویی، به منظور شناسایی شخص انجام دهنده معامله مزبور و اطلاع دادن به مقام مسئول دولتی تعیین کنند.

• مؤسسات مالی مکلفند از معامله کنندگان بخواهند که اعلامیه‌ای در مورد اینکه معامله برای شخص یا به نمایندگی از طرف دیگران انجام می‌شود، ارائه کنند. در صورتی که شخص به عنوان نماینده مبادرت به انجام معامله نماید، مؤسسه مکلف است مجوز انجام معامله او را درخواست کند.

ب) ثبت و نگهداری سوابق شناسایی مشتری

• مؤسسات مالی باید اطلاعات جمع‌آوری شده براساس مدارک شناسایی مشتری و دیگر اسناد مربوط به معامله را حداقل به مدت ۵ سال بعد از انجام معامله نگهداری کنند.

• مؤسسات مالی باید سوابق معاملات را که شامل موارد زیر است، نگهداری کنند و این اطلاعات را در اختیار نهاد مبارزه با پولشویی قرار دهند:

- نام و سرپرست شخص حقوقی انجام دهنده معامله یا شخصی که معامله از طرف او

انجام می‌شود؟

- نام و نام خانوادگی، محل اقامت دائم، روز و ماه و سال تولد نماینده‌ای که معامله را از طرف شخص حقوقی انجام می‌دهد، شماره سند شخصی و محل صدور آن؛

- نام و نام خانوادگی، محل اقامت دائم، روز و ماه و سال تولد شخص حقیقی انجام دهنده معامله یا شخصی که معامله از طرف او انجام می‌شود، شماره سند شخصی و محل صدور آن؛

- نوع و هدف معامله؛

- تاریخ و ساعت انجام معامله؛

- مبلغ معامله؛

- نوع پول مورد استفاده در معامله؛

شیوه انجام معامله و در صورتی که معامله بر مبنای قرارداد انجام می‌شود، موضوع قرارداد و طرف‌های معامله.

ج) گزارش دهی معاملات مالی

• مؤسسات مالی مکلفند، نهاد مسئول مبارزه با پولشویی را از هر معامله نقدی یا چند معامله مرتبط که ارزش آن‌ها از ۶۰۰ هزار دینار بیشتر شود، آگاه کنند. مؤسسات مالی باید گزارش این معاملات را، قبل از انجام معامله و دوره‌ای که معامله باید در آن انجام شود، به نهاد مسئول ارسال نمایند. در صورتی که به دلیل ماهیت معامله مؤسسات مالی نتوانند، آن را قبل از انجام به اطلاع نهاد برسانند، باید حداکثر ۲۴ ساعت پس از انجام، به نهاد مزبور اطلاع دهند.

د) همکاری با نهاد مسئول مبارزه با پولشویی

در صورتی که نهاد مسئول مبارزه با پولشویی، با هدف ارزیابی وجود پولشویی درباره یک معامله یا یک شخص، اطلاعات مربوط به سوابق معاملات، وضعیت مالی مؤسسه و سایر اطلاعات ضروری برای کشف پولشویی را از مؤسسه مالی درخواست نماید، مؤسسه مالی

مکلف است اطلاعات مزبور را حداکثر ۸ روز پس از تاریخ درخواست، در اختیار نهاد مسئول مبارزه با پولشویی قرار دهد.

۸-۳-۱. سازمان ملل - مدل پیشنهادی قانون مبارزه با پولشویی

در مدل پیشنهادی قانون مبارزه با پولشویی سازمان ملل، منظور از «مؤسسه مالی و اعتباری» اشخاصی است که در موارد زیر فعالیت می‌کنند:

- پذیرش سپرده و دیگر وجوه قابل بازپرداخت از عموم؛
- اعطای تسهیلات از قبیل تسهیلات برای خرید کالاهای مصرفی، اعتبارات وثیقه‌ای، عاملیت بازرگانی^۱ تأمین مالی معاملات بازرگانی؛
- اجاره‌دهی مالی؛
- خدمات انتقال پول؛
- صدور و کنترل تسهیلات پرداخت از قبیل کارت‌های اعتباری، چک‌های مسافرتی و حواله‌های بانکی،
- تضمین نامه‌ها و تعهدنامه‌ها
- دادوستد اسناد بازار پول از قبیل چک، حواله، ارز، معاملات سلف و مزایده، اسناد نرخ بهره و ارز و اوراق بهادار قابل انتقال، به حساب خود یا مشتری؛
- انتشار و پذیره نویسی سهام؛
- واسطه‌گری پولی؛
- مدیریت و مشاوره سهام؛
- خدمات اعتباری؛
- خدمات صندوق سپرده‌امین.

در این مدل، وظایف و تکالیف زیر برای مؤسسات مالی و اعتباری، پیشنهاد شده است:

1. Factoring.

الف) شناسایی مشتری

مؤسسات مالی و اعتباری مکلفند، هویت و نشانی مشتریان خود را پیش از گشودن حساب‌های عادی یا حساب‌های پس‌انداز یا انجام هرگونه معامله تجاری، شناسایی کنند.

• هویت یک شخص حقیقی باید با ارائه اصل و کپی یک سند رسمی معتبر و یک قطعه عکس بررسی و مشخص شود.

• شخص حقوقی با ارائه هرگونه سند مؤید ثبت قانونی، شناسایی می‌شود.

• مدیران، کارکنان یا کارگزارانی که به نمایندگی از سوی شخص ثالث معامله‌ای انجام می‌دهند باید علاوه بر ارائه مدارک فوق، مدارک تأیید شده‌ای از مالکان ذینفع نیز ارائه دهند.

• مشتریان غیر ثابتی که معامله‌ای با مبلغ بیش از سقف تعیین شده انجام می‌دهند، باید شناسایی شوند.

• چنانچه مبلغ معامله موردنظر در زمان انجام معامله مشخص نباشد، مشتری مربوط باید به محض مشخص شدن مبلغ معامله یا رسیدن آن به سقف تعیین شده، شناسایی شود.

• هرگاه قانونی بودن منشأ پول موضوع معامله‌ای با مبلغ کمتر از سقف تعیین شده مورد تردید باشد، شناسایی مشتری ضروری است.

• شناسایی مشتریانی که مجموعه معاملاتی با ارزش کمتر از سقف تعیین شده انجام می‌دهند اما مجموع ارزش آن معاملات در یک دوره مشخص از سقف تعیین شده بیشتر می‌شود، الزامی است.

• مؤسسات مالی و اعتباری باید در مواردی که مشخص نباشد یک مشتری از طرف خود یا شخص ثالث معامله می‌کند، درباره هویت واقعی شخص یا طرف اصلی که مشتری از طرف او معامله می‌کند، اطلاعات کافی کسب نماید. چنانچه بعد از انجام این بررسی، درباره هویت واقعی مالک ذینفع تردیدی باقی بماند، رابطه بانکی باید خاتمه داده شود.

• چنانچه مشتری یک وکیل، حسابدار دولتی یا خصوصی یا یک کارگزار رسمی باشد که به عنوان واسطه مالی عمل می‌کند، نمی‌تواند براساس اصل رازداری حرفه‌ای، از افشای ماهیت واقعی طرف معامله امتناع کند.

ب) گزارش‌دهی معاملات مالی

• مؤسسات مالی و اعتباری مکلفند، چنانچه مبلغ معامله‌ای بیش از سقف تعیین شده در قانون باشد یا در شرایط غیرعادی و بدون توجیه انجام گیرد یا هیچ‌گونه توجیه اقتصادی یا هدف قانونی نداشته باشد، اطلاعاتی درباره مبدأ و مقصد پول موردنظر، هدف از انجام این معامله و هویت طرف‌های معامله دریافت نمایند.

• مؤسسات مالی و اعتباری باید گزارش معاملات مشکوک را به صورت کتبی تهیه کنند. این گزارش باید اطلاعات مربوط به مشخصات و تشریفات معامله، هویت طرف‌های اصلی و در صورت امکان طرف‌های معامله را در برگیرد.

• مؤسسات مالی و اعتباری باید مکلف شوند، گزارش معاملات که به نظر می‌رسد از پولشویی یا ارتکاب جرائم مندرج در قانون حاصل شده است را با سریع‌ترین وسیله ارتباطی به نهاد مبارزه با پولشویی ارائه دهند.

• مؤسسات مالی و اعتباری باید متعهد شوند معاملات انجام شده را حتی زمانی که بعد از پایان معامله مشخص می‌شود که منشأ پول به کار رفته در آن مشکوک است، گزارش کنند. این مؤسسات همچنین باید موظف شوند، هرگونه اطلاعاتی که موارد مشکوک را تأیید یا نفی می‌کند، بی‌درنگ گزارش نمایند.

ج) نگهداری سوابق شناسایی مشتری و گزارش‌دهی معاملات

• مؤسسات مالی و اعتباری باید سوابق زیر را نگهداری کنند و در صورت لزوم، در اختیار نهاد مبارزه با پولشویی، مراجع رسیدگی کننده و دادگاهها قرار دهند:

- سوابق شناسایی مشتری در یک دوره معین بعد از بسته شدن حساب یا پایان یافتن

روابط تجاری؛

- سوابق معاملاتی که توسط مشتری انجام گرفته و گزارش معاملات مشکوک در یک دوره معین بعد از انجام معامله.
• اطلاعات و اسناد نگهداری شده نباید در اختیار اشخاص حقیقی یا حقوقی غیر از آن‌هایی که قانون مشخص می‌کند، قرار گیرد.

د) تدوین سیستم‌های کنترل داخلی و آموزش کارکنان

مؤسسات مالی و اعتباری باید برنامه‌هایی برای پیشگیری از پولشویی داشته باشند. این برنامه‌ها باید در برگیرنده موارد زیر باشد:

- گردآوری اطلاعات در مورد هویت مشتریان، طرف‌های اصلی معامله، طرف‌های ذی‌نفع، نمایندگان قانونی، کارگزاران رسمی و معاملات مشکوک؛
- تعیین مسئولانی برای نظارت بر رعایت قوانین در سطح مدیریت مرکزی، شعب، نمایندگی‌ها و دفاتر محلی؛
- آموزش مستمر کارکنان ارشد یا عادی؛
- تدوین تشکیلات حسابرسی داخلی برای بازبینی رعایت مقررات و سنجش اثربخشی اقداماتی که طبق قانون مبارزه با پولشویی انجام می‌شود.

۴-۱. جرائم و مجازات‌ها

۴-۱-۱. اسلوونی

براساس قانون منع پولشویی کشور اسلوونی، اشخاصی که مرتکب جرم پولشویی یا جرائم وابسته به آن شوند، به صورت زیر مجازات خواهند شد:

- در صورت ارتکاب هر یک از جرائم زیر، اشخاص حقوقی به پرداخت جریمه نقدی از ۳ تا ۳۰ میلیون تولا، اشخاصی که برای شخص حقوقی فعالیت می‌کنند از ۳۰۰ هزار تا ۱/۵ میلیون تولا و اشخاص حقیقی که فعالیت مستقل دارند به پرداخت جریمه نقدی از ۷۵۰ هزار تا ۱۵ میلیون تولا محکوم می‌شوند.

- قصور در شناسایی مشتری که حساب باز می‌کند، رابطه دایمی برقرار می‌کند یا معامله انجام می‌دهند یا اینکه دلایلی وجود دارد که مشتری مشکوک به انجام پولشویی است؛

- قصور در ارسال اطلاعات موضوع قانون به اداره مبارزه با پولشویی یا قصور در ارائه اطلاعات به اداره مزبور در دوره تعیین شده؛

- قصور در ارسال اطلاعات و اسناد مورد درخواست اداره مبارزه با پولشویی یا قصور در ارائه اطلاعات و اسناد مزبور به اداره در دوره تعیین شده؛

- قصور در اجرای حکم اداره مبارزه با پولشویی مبنی بر تعویق موقت معامله یا قصور در اجرای دستورعمل‌های تدوین شده توسط اداره مزبور در رابطه با این حکم؛

- قصور در ارسال اطلاعات مربوط به یک معامله یا شخصی خاص که دلایلی مبنی بر احتمال انجام پولشویی در مورد آن‌ها وجود دارد یا قصور در ارسال اطلاعات مزبور در دوره تعیین شده؛

- قصور در نگهداری اطلاعات به مدت حداقل ۱۰ سال بعد از انجام معامله، بستن حساب یا پایان اعتبار قرارداد؛

- قصور در نگهداری سوابق مشتری و معامله؛

- عدم رعایت شروط مقرر در سوابق نگهداری شده.

• در صورت ارتکاب هر یک از جرائم زیر، اشخاص حقوقی به پرداخت جزای نقدی از یک تا ۱۰ میلیون دلار، اشخاصی که برای شخص حقوقی فعالیت می‌کنند از ۱۰۰ هزار تا ۵۰۰ هزار دلار و اشخاص حقیقی که فعالیت مستقل دارند از ۲۵۰ هزار تا ۵ میلیون دلار محکوم می‌شوند:

- قصور در بدست آوردن اطلاعات مورد نیاز برای شناسایی مشتری (در صورتی که

مشتری سازمان یا نهاد دولتی یا عمومی باشد)؛

- قصور در ارسال اطلاعات مربوط به معاملاتی با مبلغ بیش از مقدار تعیین شده در قانون و معاملات مشکوک به اداره مبارزه با پولشویی یا قصور در ارسال اطلاعات به روش تعیین شده؛

- قصور در تدوین معیارهای کنترل داخلی یا قصور در استخراج فهرستی از شاخص‌های شناسایی معاملات مشکوک به روش تعیین شده احتمالی در دوره زمانی تعیین شده؛

- قصور در نگهداری اطلاعات و اسناد در اجرای معیارهای کنترل داخلی به مدت حداقل ۴ سال پس از اجرای معیارهای مزبور.

• ارتکاب هر یک از جرائم زیر، برای اشخاص حقوقی پرداخت جریمه نقدی ۱۰۰ هزار تا ۱ میلیون تولا، اشخاصی که برای شخص حقوقی فعالیت می‌کنند از ۱۰ تا ۵۰ هزار تولا و اشخاص حقیقی که فعالیت مستقل دارند از ۲۵۰ هزار تا ۵۰۰ هزار تولا محکومیت در پی خواهد داشت:

- قصور در به دست آوردن اطلاعات مربوط به شناسایی به روش تعیین شده؛

- قصور در شناسایی مجدد شخص حقوقی خارجی حداقل یک بار در سال؛

- قصور در تعیین یک شخص مسئول یا جانشین او یا قصور در ارائه برنامه‌های آموزشی تخصصی کارمندان؛

- قصور در نگهداری اطلاعات و اسناد مربوط به شخص مسئول و جانشین وی (موضوع بند قبل) و همچنین کوتاهی در نگهداری اطلاعات و اسناد مربوط به آموزش‌های تخصصی کارمندان به مدت حداقل ۴ سال پس از تعیین شخص مسئول و جانشین وی یا پس از اجرای آموزش‌های تخصصی.

۲-۴-۱. اندونزی

براساس قانون مبارزه با پولشویی اندونزی، انجام موارد زیر، به نام خود شخص یا شخص دیگر، جرم تلقی می‌شود:

- جایگذاری اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه نزد نهاد مشمول قانون (مؤسسه خدمات مالی)؛
 - انتقال اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه از یک نهاد مشمول قانون (مؤسسه خدمات مالی)؛
 - پرداخت یا به ودیعه گذاشتن اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه نزد نهاد مشمول قانون؛
 - دادن هدیه از اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه؛
 - نگهداری اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه در محل امن؛
 - خارج کردن اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه از کشور؛
 - مبادله کردن اموال حاصل از فعالیت‌های مجرمانه با ارز یا اوراق بهادار دیگر.
- در قانون آندونزی، هرگونه تلاش برای انجام پولشویی، کمک یا ترغیب به پولشویی و تبانی در ارتکاب به پولشویی، دارای مجازات پولشویی است. براساس این قانون، در صورتی که مدیر یک شرکت یا کارکنان آن مرتکب پولشویی شوند، به حبس و پرداخت جریمه نقدی محکوم خواهند شد.
- براساس قانون کیفری آندونزی، مجازات ارتکاب به جرم پولشویی از قبیل سپرده‌گذاری، دارایی‌های حاصل از جرم، انتقال، نگهداری در جای امن، سرمایه‌گذاری، مبادله با ارز یا اوراق بهادار حداقل دارای ۱۵ سال حبس و پرداخت جریمه نقدی خواهد بود. علاوه بر این، مجازات کسانی که به سپرده‌گذاری، نگهداری، انتقال، سرمایه‌گذاری یا مبادله دارایی‌های حاصل از جرم کمک می‌کنند، حداقل ۱۰ سال حبس و پرداخت جریمه نقدی است.
- قانون مبارزه با پولشویی، موارد زیر را جرائم مرتبط با پولشویی تلقی می‌کند:
- معاملات مالی نقد با هدف عدم گزارش دهی نهادهای مشمول قانون (مؤسسات خدمات مالی) درباره دارایی‌های حاصل از عواید فعالیت‌های مجرمانه؛

- قصور نهادهای مشمول قانون در گزارش معاملات مالی مشکوک یا هر معامله مالی با مبلغ حداقل ۱۰۰ میلیون روپیه؛
- قصور در گزارش خروج پول نقد از اندونزی و ورود پول نقد به آن به مبلغی معادل یا بیشتر از ۱۰۰ میلیون روپیه؛
- نقض ممنوعیت افشای نام گزارش دهندگان.

۳-۴-۱. تایلند

- بر اساس قانون مبارزه با پولشویی تایلند، مجازات جرم پولشویی به صورت زیر است:
۱. هر شخصی که مرتکب جرم پولشویی شود به ۱ تا ۱۰ سال حبس، یا پرداخت جریمه نقدی از ۲۰ هزار تا ۲۰۰ هزار بات^۱ یا هر دو محکوم می‌شود.
 ۲. هر شخصی که مرتکب یکی از اعمال زیر شود، به پرداخت جریمه نقدی از ۲۰۰ هزار تا ۱ میلیون «بات» محکوم خواهد شد:
 - اقدام به انجام جرم پولشویی؛
 - کمک به ارتکاب جرم یا ترغیب مجرم قبل یا در خلال ارتکاب جرم؛
 - کمک به مجرم با استفاده از پول یا دارایی، وسایل حمل و نقل، مخفی گاه یا هر وسیله دیگر یا انجام هر عمل دیگر برای کمک به مجرم به منظور گریز از مجازات جرم یا به دست آوردن منافع حاصل از ارتکاب جرم.
 ۳. چنانچه مدیر، رئیس یا هر شخصی که از طرف شخص حقوقی فعالیت می‌کند مرتکب جرم پولشویی شود، به ۱ تا ۱۰ سال حبس، یا پرداخت جریمه‌ای معادل ۲۰ هزار تا ۲۰۰ هزار بات، یا هر دو محکوم خواهد شد، مگر آنکه بتواند ثابت کند که هیچ نقشی در ارتکاب جرم شخص حقوقی نداشته است.

۱. Baht واحد پول تایلند.

این قانون، جرائم مرتبط با پولشویی و مجازات‌های آن را به صورت زیر تعیین می‌کند:
۱. هر شخصی که مرتکب یکی از جرائم زیر شود، به پرداخت جریمه‌ای حداکثر معادل ۳۰۰ هزار بات محکوم خواهد شد:

- عدم ارائه گزارش مربوط به معاملات با مبلغ برابر یا بیش از مقدار تعیین شده در مقررات وزارتی و معاملات مشکوک به اداره مبارزه با پولشویی؛
- قصور در ارسال گزارش معاملات مزبور که پیش از این برخلاف قانون به اداره مبارزه با پولشویی ارسال نشده‌اند؛

- قصور در شناسایی و تعیین هویت مشتری قبل از انجام هر معامله؛

- قصور در ملزم نمودن مشتری به پر کردن فرم مربوط به انجام معامله؛

- قصور در نگهداری سوابق مربوط به شناسایی مشتری و سوابق و اطلاعات مربوط به انجام معامله به مدت ۵ سال از زمان بسته شدن حساب یا پایان رابطه با مشتری یا از تاریخ انجام معامله؛

- قصور در صدور حکم تعلیق انجام معامله در موارد مشکوک به پولشویی یا در صورت اثبات جرم پولشویی توسط کمیته مبادلات.

۲. هر شخصی که گزارش یا اعلامیه‌ای خلاف واقع درباره معاملات با مبلغ برابر یا بیش از مقدار تعیین شده در مقررات وزارتی و معاملات مشکوک به اداره مبارزه با پولشویی ارسال کند، به حداکثر ۲ سال حبس، یا پرداخت جریمه‌ای معادل ۵۰ تا ۵۰۰ هزار بات، یا هر دو محکوم می‌شود.

۳. هر شخصی که در ارائه توضیحات به منظور روشن شدن موضوع یا شهادت دادن یا ارسال هرگونه توضیح کتبی یا ارسال اسناد مربوط به یک حساب یا شواهد مورد درخواست کوتاهی یا خودداری کند یا مانع همکاری با بازرسان و مأموران تحقیق در زمینه پولشویی شود، به حداکثر ۱ سال حبس، یا پرداخت جریمه‌ای حداکثر معادل ۲۰ هزار بات، یا هر دو محکوم می‌شود.

۴. شخصی که به هر طریقی اطلاعات محرمانه‌ای را که در ضمن تحقیق در زمینه پولشویی به دست آورده است، به دیگران ارائه کند - مگر در مواردی که بر حسب وظیفه یا قانون عمل کند - به حداکثر ۱ سال حبس، یا پرداخت جریمه‌ای حداکثر معادل ۲۰ هزار بات، یا هر دو محکوم می‌شود.

۵. هر شخصی که اسناد و مدارک، اطلاعات یا دارایی‌هایی را که حکم توقیف آن‌ها صادر شده یا طبق شواهد، مالکیت آن‌ها براساس این قانون به دولت واگذار شده یا مقام رسمی آن را محرمانه اعلام کرده است، از بین ببرد، پنهان کند، گم کند، تغییر دهد یا غیر قابل استفاده نماید به حداکثر ۳ سال حبس یا پرداخت جریمه‌ای حداکثر معادل ۳۰۰ هزار بات، یا هر دو محکوم می‌شود.

۶. چنانچه شخصی که براساس این قانون، اطلاعات محرمانه دولتی را در اختیار داشته باشد، به گونه‌ای عمل کند که دیگران از این اطلاعات با خبر شوند - مگر براساس قانون یا بر حسب وظیفه - به حداکثر ۵ سال حبس، یا پرداخت جریمه‌ای حداکثر معادل ۱۰۰ هزار بات، یا هر دو محکوم می‌شود.

۴-۴-۱. ترکیه

قانون منع پولشویی ترکیه، مجازات‌های زیر را برای اشخاصی که مرتکب جرم پولشویی می‌شوند در نظر گرفته است:

۱. هر شخصی که مرتکب جرم پولشویی شود به ۲ تا ۵ سال حبس و پرداخت جریمه نقدی معادل پول شسته شده محکوم می‌شود و همه اموال و دارایی‌های وی شامل عایدات حاصل از پول‌های کثیف یا معادل ارزش آن - در صورتی که اموال و دارایی‌ها قابل ضبط نباشند - توقیف خواهد شد.

۲. در صورتی که پول کثیف از جرائم تروریسم یا قاچاق مواد یا اقلامی که توسط قانون منع شده‌اند حاصل گردد یا اگر ارتکاب جرم به منظور به دست آوردن منابع لازم

برای اقدامات تروریسم صورت گرفته باشد، دوره محکومیت مجرم طبق بند ۱، کمتر از ۴ سال نخواهد بود.

۳. ارتکاب جرم توسط افراد زیر محکومیت‌ها را تا یک برابر افزایش می‌دهد:

- افرادی که سازمانی را به منظور پولشویی ایجاد نموده‌اند یا این گونه سازمان‌ها را

رهبری می‌کنند یا در آن مشارکت می‌نمایند،

- مقامات یا کارکنان دولت و کارکنان نهادهایی که مشمول قانون بانک‌ها، قانون

نظارت بیمه، قانون اجاره، قانون مربوط به حفاظت از ارزش پول ترکیه، قانون فعالیت‌های

بازار سرمایه، قانون معاملات و اصول و روش‌های مؤسسات وام‌دهنده و قانون عملیات و

پرداخت‌های مؤسسات ویژه مالی می‌شوند،

- افرادی که با توسل به خشونت یا تهدید یا به وسیله استفاده از سلاح‌های گرم

مرتکب جرم می‌شوند.

۴. در صورتی که جرم توسط نهادهای عمومی انجام شود، علاوه بر اینکه مدیران

مرتکب جرائم مزبور به مجازات‌های مشابه محکوم می‌شوند، نهادهای عمومی نیز به

پرداخت جرائم نقدی از ۵۰۰ میلیون تا ۵ میلیارد لیر ترکیه محکوم خواهند شد.

۵. در صورتی که جرم پولشویی توسط رؤسا یا خویشاوندان، همسر، خواهر یا برادر و

به منظور پنهان نمودن جرائمی که پول کثیف از آن به دست آمده است، صورت گیرد،

مجازات از نیم به دو سوم افزایش خواهد یافت.

همچنین این قانون، مجازات‌های زیر را برای جرائم مرتبط با پولشویی در نظر می‌گیرد:

۱. اشخاص زیر در صورت افشای اطلاعاتی که باید محرمانه نگهداری شوند، به ۱ تا ۳

سال حبس محکوم می‌شوند. علاوه بر آن، در صورتی که مشخص شود افشای اطلاعات به

منظور بهره‌گیری مادی صورت گرفته است، بهره مالی مزبور همراه با عایدات آن ضبط

خواهد شد.

- رییس هیأت تحقیق و بازرسی جرائم مالی و معاونین وی، کارشناسان بازرسی و

کمک کارشناسان جرائم مالی و سایر مقامات هیأت مزبور؛

- رییس و اعضای هیأت هماهنگ کننده مبارزه با جرائم مالی؛
- اشخاص حقیقی و نهادهای عمومی که اطلاعات و تخصص آن‌ها در زمینه عملیات مربوط به پولشویی است؛

- اشخاصی که به عنوان شاهد متخصص در موارد پولشویی انجام وظیفه می‌نمایند.
۲. هر شخصی که از ارائه اطلاعات و اسناد درخواستی رؤسا و سایر مسئولان ذی‌ربط خودداری نماید، هر شخصی که اصول تعیین هویت مشتریان خود را در چارچوب تعیین شده رعایت نکند و اسناد مربوط به آن را برای مدت ۵ سال نگهداری ننماید و هر شخصی که بیانیه‌ها و اطلاعیه‌های شورای وزیران و اجرای آن را در مورد شناسایی و جلوگیری از جرم پولشویی نادیده گیرد، به مجازات حبس از ۶ ماه تا یک سال و پرداخت جریمه نقدی از ۱۲ میلیون تا ۱۲۰ میلیون لیر ترکیه محکوم خواهد شد.

۵-۴-۱. فیلیپین

در فیلیپین، قانون مبارزه با پولشویی، مجازات‌های زیر را برای جرم پولشویی و جرائم وابسته به آن از قبیل قصور در نگهداری سوابق، گزارش‌دهی غیرواقعی و نقض محرمانه نگهداشتن اطلاعات در نظر می‌گیرد:

۱. هر شخص، با آگاهی از اینکه ابزار پولی یا یک مال به درآمدهای حاصل از فعالیت غیرقانونی مربوط می‌شود، به دادوستد یا تلاش برای دادوستد آن ابزار پولی یا مال پردازد به ۷ تا ۱۴ سال حبس و پرداخت جریمه‌ای از ۳ میلیون پزو فیلیپین تا دو برابر ارزش آن ابزار پولی یا مال محکوم می‌شود.

۲. هر شخصی با آگاهی از اینکه ابزار پولی یا مال متضمن درآمدهای حاصل از فعالیت غیرقانونی است، به انجام فعالیت یا تلاش برای انجام فعالیتی پردازد که به جرم پولشویی کمک کند به ۴ تا ۷ سال حبس یا جریمه‌ای از ۱۰۰ هزار تا ۵۰۰ هزار پزو یا هر دو محکوم خواهد شد.

۳. هر شخص، با آگاهی از اینکه یک ابزار پولی یا یک مال، براساس این قانون، باید به شورای مبارزه با پولشویی اعلام شود، از این کار سر باز زند، به ۶ ماه تا ۴ سال حبس یا پرداخت جریمه‌ای از ۱۰۰ هزار تا ۵۰۰ هزار پزو یا هر دو محکوم می‌شود.

۴. قصور در نگهداری سوابق، مجازاتی برابر ۶ ماه تا ۱ سال حبس یا جریمه‌ای از ۱۰۰ هزار تا ۵۰۰ هزار پزو یا هر دو در پی خواهد داشت.

۵. هر شخصی که با سوءنیت، گزارش و اطلاعات نادرستی درباره معاملات مشکوک به پولشویی ارائه کند، به ۶ ماه تا ۴ سال حبس و پرداخت جریمه‌ای از ۱۰۰ هزار تا ۵۰۰ هزار پزو محکوم می‌شود.

اگر مجرم، شرکت، مؤسسه یا هر شخص حقوقی دیگری باشد، مسئولیت جرم به عهده کارکنان مسئولی خواهد بود که یا در ارتکاب جرم شریک هستند یا آگاهانه اجازه ارتکاب جرم را داده‌اند یا در جلوگیری از آن کوتاهی کرده‌اند. در مواردی که مجرم شخص حقوقی باشد، دادگاه می‌تواند مجوز فعالیت او را تعلیق یا لغو کند. اشخاص خارجی که مرتکب جرم مزبور می‌شوند، علاوه بر اعمال مجازات‌های در نظر گرفته شده، بازگردانده خواهند شد.

۶. افشای اطلاعاتی که باید محرمانه نگهداری شوند، مجازاتی معادل ۳ تا ۸ سال حبس و جریمه نقدی از ۵۰۰ هزار تا یک میلیون پزو برای اشخاص در پی دارد.

۶-۴-۱. کانادا

قانون عواید حاصل از جرم (پولشویی) کانادا برای جرائم مرتبط با پولشویی، مجازات‌های زیر را پیش‌بینی کرده است:

۱. هر شخص یا نهادی که آگاهانه یکی از موارد زیر را - که در قانون بدان اشاره شده است - نقض کند، مجرم شناخته می‌شود و براساس محاکمه سریع و بدون طی مراحل عادی به حداکثر ۵۰ هزار دلار جریمه یا حداکثر ۶ ماه حبس یا هر دو و در محاکمه براساس کیفرخواست به حداکثر تا ۵۰۰ هزار دلار جریمه یا حداکثر ۵ سال حبس یا هر دو محکوم می‌شود:

- قصور در نگهداری اطلاعات مربوط به فعالیت‌های مالی؛
- افشای اطلاعات معاملات مشکوک و سایر اطلاعاتی که براساس قانون باید محرمانه نگهداری شوند؛

- استفاده از اطلاعات موضوع این قانون با هدفی غیر از آنچه که در قانون بدان اشاره شده است؛

- عدم همکاری با بازرسان و مأموران تحقیق در زمینه پولشویی؛
۲. هر شخص یا نهادی که آگاهانه در گزارش‌دهی معاملات مشکوک به پولشویی به مرکز معاملات مالی و تحلیل گزارش‌های کانادا قصور کند، مجرم شناخته و به مجازات‌های زیر محکوم می‌شود:

الف) در محاکمه سریع و بدون طی مراحل عادی:

- برای اولین بار، حداکثر ۵۰۰ هزار دلار یا حداکثر ۶ ماه حبس یا هر دو؛

- برای دفعات بعد، حداکثر ۱ میلیون دلار یا حداکثر ۱ سال حبس یا هر دو؛

ب) در محاکمه براساس کیفرخواست: حداکثر ۲ میلیون دلار جریمه یا حداکثر ۵ سال حبس یا هر دو؛

۳. هر شخص یا نهادی که اطلاعات مربوط به گزارش معاملات مشکوک را افشا نماید، مجرم شناخته می‌شود و:

الف) به صورت سریع و بدون طی مراحل عادی محاکمه خواهد شد.

ب) براساس کیفرخواست محاکمه و به حداکثر ۲ سال حبس محکوم خواهد شد.

۴. هر شخص یا نهادی که در گزارش‌دهی معاملات مالی یا در نگهداری فهرست اسامی مشتریان موضوع گزارش‌دهی معاملات مالی قصور کند، مجرم شناخته می‌شود و به طور سریع و بدون طی مراحل عادی محاکمه و به پرداخت جزای نقدی معادل حداکثر ۵۰۰ هزار دلار برای مرحله اول و ۱ میلیون دلار برای دفعات بعد محکوم خواهد شد.

۵. هرگاه مدیران یا کارکنان اشخاص حقوقی و اشخاص وابسته به شخص حقیقی که مرتکب یکی از جرائم موضوع این قانون شود، کارمند یا مدیران اشخاص حقیقی که در

ارتکاب جرم مشارکت یا معاونت داشته باشد - خواه شخص حقیقی یا حقوقی تحت پیگرد قرار گیرد و محکوم شود یا چنین نشود - مجرم شناخته می‌شوند و مجازات خواهند شد.

۲-۴-۱. کره جنوبی

در قانون عواید حاصل از جرم کره، مجازات جرم پولشویی به صورت زیر در نظر گرفته شده است:

۱. هر شخصی که مرتکب یکی از موارد زیر شود یا اقدام به ارتکاب یکی از جرائم زیر نماید، به حداکثر ۵ سال زندان یا جریمه‌ای معادل حداکثر ۳۰ میلیون وون^۱ محکوم خواهد شد:

- پنهان کردن، تحصیل و تصرف عواید حاصل از جرم؛

- پنهان کردن منشأ عواید حاصل از جرم؛

- پنهان کردن عواید حاصل از جرم به منظور انجام جرائم خاص یا تغییر شکل عواید حاصل از جرم به گونه‌ای که وانمود شود به طور قانونی به دست آمده است.

۲. هر شخصی که با قصد ارتکاب جرائم فوق، زمینه‌های ارتکاب آن‌ها را فراهم کند به حداکثر ۲ سال حبس یا جریمه‌ای معادل حداکثر ۱۰ میلیون وون محکوم می‌شود.

۳. هر شخصی که عالمأ عواید حاصل از جرم را بپذیرد، به حداکثر ۳ سال زندان یا حداکثر ۱۰ میلیون وون محکوم می‌شود. این جریمه شامل اشخاصی که در اجرای وظایف قانونی و مقرراتی خود، عواید حاصل از جرم را می‌پذیرند، نمی‌شود. همچنین اشخاصی که در راستای اجرای وظایفی که براساس قرارداد به عهده آن‌ها گذاشته شده است، عواید حاصل از جرم را بپذیرند، مشروط به اینکه در زمان انعقاد قرارداد ندانند که اجرای چنین وظایفی منجر به دریافت عواید حاصل از جرم می‌شود، مشمول جریمه مزبور نخواهند بود.

۴. نقض هر یک از موارد زیر مجازاتی معادل با حداکثر ۲ سال حبس یا حداکثر ۱۰

میلیون وون جریمه نقدی در پی خواهد داشت:

۱. Won واحد پول کره جنوبی است.

- هر شخصی که از طرف مؤسسات مالی به کار گرفته شده است، موظف است به محض آگاهی از این که دارایی‌هایی که او در رابطه با معاملات مالی موضوع قانون گزارش‌دهی معاملات مالی کرده به دست آورده است ناشی از عواید حاصل از جرم بوده یا طرف مقابل معامله مزبور مرتکب عملی شده است که براساس بند ۱ جرم محسوب می‌شود، باید موضوع را بی‌درنگ به نهادهای مسئول اجرای قانون گزارش دهد.

- اشخاصی که در مؤسسات مالی فعالیت می‌کنند نباید محتوای گزارش‌های موضوع پاراگراف فوق را در اختیار طرف مقابل معامله یا هر شخص وابسته به آن قرار دهند.

۵. در مواردی که نماینده شخص حقوقی، عامل، کارکنان یا هر شخص دیگری که به استخدام شخص حقیقی یا حقوقی در آمده است مرتکب هر یک از جرائم مزبور شود، نه تنها شخص مجرم مجازات می‌شود بلکه شخص حقیقی یا حقوقی مزبور نیز مجازات خواهد شد.

در قانون گزارش‌دهی معاملات کرده، جرائم مرتبط با پولشویی شناسایی و مجازات‌های زیر را برای این جرائم در نظر گرفته شده است:

۱. هر شخصی که مرتکب یکی از موارد زیر شود به حداکثر ۵ سال حبس یا حداکثر ۳۰ میلیون وون جریمه نقدی محکوم خواهد شد:

- با سوء استفاده از موقعیت رسمی خود، اسناد نگهداری شده توسط مؤسسات مالی را به دست آورد یا از آن‌ها کپی برداری کند یا اطلاعات یا اسناد مربوط به معاملات مالی را از رئیس مؤسسه مالی درخواست نماید. دسترسی رئیس واحد اطلاعات مالی به اصل یا رونوشت مدارک و اسناد مؤسسات مالی به منظور اطمینان از رعایت الزامات بیان شده برای ارسال گزارش‌ها توسط آن‌ها و دسترسی به اطلاعات معاملات مالی به منظور تحلیل که در قانون گزارش‌دهی معاملات مالی کرده از اختیارات واحد اطلاعات مالی است، جرم محسوب نخواهد شد و از این مسأله مستثناست.

- اطلاعات معاملات مالی خاصی را که بر حسب وظیفه به دست آورده است، افشا کند یا آن‌ها را با هدفی غیر از آنچه که در قانون تعیین شده مورد استفاده قرار دهد یا

اطلاعات مزبور را به منظور استفاده از آن‌ها با هدفی غیر از آنچه که در قانون تعیین شده است، درخواست نماید.

۲. ارتکاب هر یک از موارد زیر، مجازاتی معادل حداکثر ۱ سال حبس یا حداکثر ۵ میلیون وون جریمه نقدی در پی خواهد داشت:

- ارائه گزارش‌های خلاف واقع در مورد معاملات مالی با مبلغی بیش از مقدار تعیین شده در قانون و معاملات مشکوک؛

- افشای اطلاعات مربوط به معاملات مالی به اشخاص مرتبط با معاملات مزبور یا وابستگان آن‌ها؛

۳. اشخاصی که مرتکب جرائم بند ۱ و ۲ می‌شوند به حبس و جزای نقدی (هر دو) محکوم خواهند شد.

۴. هرگاه نماینده شخص حقوقی، عامل و کارکنان شخص حقوقی یا حقیقی در راستای انجام فعالیت‌ها یا وظایف اشخاص مزبور در ارسال اسناد و مدارک تعیین شده در قانون به منظور بررسی و تحقیق جرم پولشویی کوتاهی نمایند، نه تنها مجرم واقعی مجازات خواهد شد بلکه شخص حقیقی یا حقوقی نیز به پرداخت جریمه نقدی در نظر گرفته شده برای جرم فوق، محکوم می‌شود.

۵. اشخاصی که مرتکب یکی از موارد زیر شوند به پرداخت جریمه نقدی که توسط رئیس واحد اطلاعات مالی کره و براساس حکم هیأت دولت تعیین و اخذ می‌شود، محکوم خواهند شد:

- قصور در گزارش‌دهی معاملات مالی با مبلغی بیش از مقدار تعیین شده در قانون و معاملات مشکوک؛

- نپذیرفتن احکام و دستورات واحد اطلاعات مالی کره - در راستای اختیارات قانونی این واحد - یا مداخله و طفره رفتن از آن‌ها؛

- ارائه اطلاعات مربوط به معاملات مالی خاص به مؤسسات غیرمسئول.

۸-۴-۱. یوگسلاوی

مجازات جرم پولشویی و جرائم مرتبط با آن، براساس قانون مبارزه با پولشویی، در موارد زیر خلاصه می‌شود:

۱. هر شخصی که برخلاف این قانون، پولی (پول نقد، ارز و دیگر دارایی‌های مالی) را که از طریق فعالیت غیرقانونی (اقتصاد زیرزمینی، قاچاق مواد مخدر و داروهای روان گردان و نظایر آن) به دست آمده است، در حساب‌هایی نزد بانک‌ها و دیگر مؤسسات مالی در قلمرو یوگسلاوی سپرده‌گذاری کند یا به هر روش دیگری پول مزبور را، با علم به اینکه آن پول از فعالیت مجرمانه به دست آمده است، با انجام فعالیت‌های مالی و اقتصادی غیرمجاز، وارد جریان‌های مالی قانونی کند به ۶ ماه تا ۵ سال حبس محکوم می‌شود. در صورتی که مبلغ پول سپرده‌گذاری مزبور بیش از ۱ میلیون دینار باشد، سپرده‌گذار به ۱ تا ۸ سال حبس محکوم می‌شود. عواید حاصل از این جرم مصادره خواهد شد.

۲. هر شخصی که مرتکب جرم موضوع قسمت فوق‌شود و باید می‌دانست که پول از فعالیت مجرمانه به دست آمده است (قصور در انجام وظیفه) به حداکثر ۳ سال حبس محکوم می‌شود.

۳. اشخاص مسئول در نهادهای حقوقی، در صورت ارتکاب جرائم مزبور و در صورتی که بدانند یا باید می‌دانستند که پول از فعالیت مجرمانه به دست آمده است به مجازات‌های مورد اشاره محکوم خواهند شد.

۴. اشخاص حقوقی و اشخاص مسئول در نهادهای حقوقی مشمول قانون در صورت ارتکاب یکی از موارد زیر، به ترتیب بر پرداخت جریمه‌ای معادل ۴۵ هزار تا ۴۵۰ هزار دینار، ۳ هزار تا ۳۰ هزار دینار محکوم می‌شوند:

- قصور در شناسایی طرف معامله؛

- قصور در نگهداری اطلاعات و اسناد حداقل ۵ سال بعد از انجام معامله؛

- قصور در آگاه کردن نهاد مبارزه با پولشویی از معاملات یا قصور در این کار در

مهلت مقرر؛

- قصور در اطاعت از دستور نهاد مبارزه با پولشویی در زمینه تعلیق معامله؛
- قصور در ارائه اطلاعات و اسناد به نهاد مبارزه با پولشویی یا قصور در انجام این وظیفه در مهلت مقرر؛
- استفاده از اطلاعات و اسناد با اهدافی غیر از آنچه که در قانون مبارزه با پولشویی تعیین شده است؛
- قصور در نگهداری سوابق معاملات؛
- عدم رعایت شروط مقرر در سوابق نگهداری شده.

۹-۴-۱. سازمان ملل - مدل پیشنهادی قانون مبارزه با پولشویی

در مدل سازمان ملل مجازات‌ها بر حسب موارد زیر تعیین شده‌اند:

الف) پولشویی

برای هر شخصی که مرتکب جرم پولشویی شده است باید مجازات زندان و جریمه (جریمه‌ای معادل چند برابر مبالغ شسته شده) در نظر گرفته شود. اقدام به پولشویی یا کمک، ترغیب، تسهیل یا مشورت دادن در ارتکاب به پولشویی جرم تلقی می‌شود و مجرم باید مجازات شود.

ب) همکاری یا تبانی در پولشویی

مجازات مشارکت در پولشویی، همکاری یا تبانی در ارتکاب جرم پولشویی معادل مجازات تعیین شده در بند الف برای پولشویی است.

ج) جرائم مربوط به شرکت‌ها

در صورتی که یکی از عوامل یا نمایندگان شرکت از طرف شرکت یا به نفع شرکت مرتکب جرم پولشویی شود، شرکت باید به پرداخت جریمه‌ای معادل پنج برابر جریمه در نظر گرفته شده برای شخص حقیقی علاوه بر جرائم مرتکبین، محکوم شود.

- علاوه بر این، شرکت را می‌توان به مجازات‌های زیر نیز محکوم کرد:
- محرومیت دائم یا به مدت حداکثر پنج سال از انجام مستقیم یا غیرمستقیم یک فعالیت خاص؛
- بستن ساختمان و وسایل مربوط که برای ارتکاب جرم مورد استفاده قرار گرفته است، به صورت دائم یا یک دوره پنج ساله؛
- انحلال شرکت در صورتی که به منظور ارتکاب جرم پولشویی تأسیس شده باشد؛
- اعلام عمومی حکم دادگاه در مورد آن از طریق رسانه‌های گروهی.

د) مجازات توسط مقام ناظر

- در صورتی که مؤسسه اعتباری یا مالی یا هر شخص حقیقی یا حقوقی دیگری از تعهدات تعیین شده در این قانون را به دلیل قصور در مراقبت یا نقص در ساختار روش‌های داخلی مبارزه با پولشویی، نقض کند، نهاد ناظر می‌تواند براساس مقررات اجرایی یا مقررات داخلی با آن‌ها برخورد کند.

ه) جرائم دیگر

۱. برای جرائم زیر باید مجازات و جریمه نقدی در نظر گرفته شود:
 - اشخاص و مدیران یا کارکنان سازمان‌های مشمول قانون، که به صورت آگاهانه گزارشی را که از آن‌ها خواسته یا اقدامی که بر عهده آن‌ها گذاشته شده است، به مالک وجوه یا مسئول معاملات موضوع ماده مزبور ارائه کنند؛
 - هر شخصی که آگاهانه، موارد ثبت شده یا سوابقی را که در زمینه شناسایی مشتری نگهداری می‌شوند، از بین ببرد؛
 - هر شخصی که براساس هویت غیر واقعی، به شناسایی مشتری اقدام کند؛
 - هر شخصی که اطلاعات مربوط به تحقیق و بازرسی پرونده پولشویی را - که به دلیل شغل یا حرفه‌اش به آن دسترسی دارد - به هر وسیله در اختیار شخص یا اشخاصی قرار دهد که تحقیق و بازرسی در مورد آن‌ها صورت گرفته است؛

- هر شخصی که اسناد یا سوابق گردآوری شده را به منظور تحقیق و بازرسی در مورد یک جرم، با آگاهی از اینکه اسناد یا سوابق مزبور دارای موارد اشتباه و از قلم افتادگی است، به مراجع قضایی یا مقام‌های رسمی ارائه دهد؛

- هر شخصی که در گزارش معامله مشکوک کوتاهی کند، در صورتی که براساس شرایط معامله می‌توانست پی برد که پول مورد استفاده از فعالیت‌های مجرمانه ناشی شده است.

۲. اشخاص زیر باید به جریمه نقدی محکوم شوند:

- هر شخصی که در ارائه گزارش معاملات مشکوک کوتاهی کند؛

- هر شخصی که در ثبت نقل و انتقال بین‌المللی وجوه کوتاهی کند.

۳. اشخاصی که مرتکب یکی از جرائم بندهای ۱ و ۲ شده‌اند را می‌توان به طور دایم یا برای یک دوره حداکثر ۵ ساله از انجام فعالیتی یا تصدی شغلی که با استفاده از آن مرتکب جرم شده‌اند، محروم کرد.

و) شرایط تشدید جرم

مجازات جرم پولشویی و همکاری یا تبانی در پولشویی در شرایط زیر افزایش می‌یابد:

- در صورتی که دوره حبس تعیین شده برای جرم منشأ بیش از دوره‌ای باشد که برای پولشویی ناشی از آن جرم تعیین شده است؛

- در صورتی که شخص در چارچوب شغل و حرفه‌اش مرتکب جرم پولشویی شود؛

- در صورتی که جرم به عنوان بخشی از فعالیت یک سازمان تبه‌کار انجام شود.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

این بررسی بیانگر عزم بین‌المللی برای شناسایی و مبارزه جدی با پدیده پولشویی است. تقدم تعقیب مالی وجوه حاصل از قاچاق مواد مخدر و سایر جرائم سازمان یافته بر کنترل فیزیکی آن‌ها، یکی از نکات قابل توجه در این مطالعه است. تلاش کشورها برای اتخاذ تدابیر و

تمهیدات لازم جهت شناسایی پولشویی و تعیین مجازات‌های متناسب با آن و همچنین همکاری با نهادها و سازمان‌های ضد پولشویی کشورهای دیگر، از جمله موارد دیگر این بررسی است. به طور کلی نکات زیر محور اصلی برای تدوین قانون مبارزه با پولشویی در کشورهای مورد بحث بوده است:

۱. تعریف پولشویی؛

۲. شناسایی مرجع رسیدگی به مسأله پولشویی و تعیین وظایف و اختیارات آن؛

۳. شناسایی مؤسسات و نهادهای مشمول قانون مبارزه با پولشویی و وظایف آن‌ها؛

۴. تعیین مجازات‌های قانونی جرم پولشویی و جرائم وابسته به آن.

بر پایه مطالعه انجام شده، برنامه مبارزه با پولشویی در ایران، علاوه بر پوشش مواردی مانند وجوه حاصل از نقل و انتقال یا دادوستد مواد مخدر، باید درآمدهای به دست آمده از سایر جرائم تعریف شده در مجموعه قوانین و مقررات کنونی جمهوری اسلامی ایران را نیز دربرگیرد. از این رو، در تدوین قانون منع پولشویی باید موارد زیر مدنظر قرار گیرد:

۱. تعریف دقیق جرم پولشویی (مطابق با تعاریف شناخته شده در سطح بین‌المللی) و مستقل اعلام کردن جرم پولشویی. باید در تعریف جرم پولشویی موارد زیر مدنظر قرار گیرد:

- تحصیل، تملک، نگهداری یا استفاده از عواید حاصل از جرم با آگاهی از منشأ غیرقانونی عواید مزبور؛

- تبدیل، مبادله یا انتقال عواید حاصل از جرم با آگاهی از منشأ غیرقانونی عواید مزبور به منظور پنهان کردن منشأ غیرقانونی یا کمک به شخص مجرم برای فرار از تبعات جرم؛

- اختفا یا کتمان ماهیت واقعی، منشأ، منبع، محل، نقل و انتقال، جابه‌جایی یا مالکیت عواید حاصل از جرم؛

- معاونت در جرم پولشویی، یعنی مداخله در ارتکاب جرم از طریق تحریک و ترغیب، تطمیع و تهدید مجرم و تسهیل وقوع جرم.

۲. یک سازمان جدید یا یکی از سازمان‌های موجود در کشور، باید مسئول مبارزه با پولشویی شود. از جمله وظایف این سازمان می‌توان به ارائه راه کارهای اجرایی لازم برای مبارزه با پولشویی، تدوین و تصویب مقررات و آیین‌نامه‌های اجرایی قانون و پیشنهاد تغییرات و اصلاحات لازم در آن‌ها، تدوین و تصویب مقررات و آیین‌نامه‌های اجرایی قانون و پیشنهاد تغییرات و اصلاحات لازم در آن‌ها، تدوین و تصویب معیارهای مشکوک به پولشویی، تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های آموزشی تخصصی و عمومی، نظارت بر اجرای قانون و پاسخگویی به هیأت دولت، اشاره کرد.

اقتدار، سلامت، تخصص و مهارت، انگیزه بالای نیروی انسانی و عدم وابستگی این سازمان به یکی از قوای سه گانه، شرط لازم برای موفقیت این سازمان است.

۳. شناسایی مؤسسات و نهادهای مشمول قانون مبارزه با پولشویی و وظایف آن‌ها (مانند بانک‌ها، مؤسسات اعتباری غیربانکی، صندوق‌های قرض‌الحسنه، صندوق‌های بازنشستگی، تعاونی‌های اعتباری و صرافان، بورس‌های اوراق بهادار، شرکت‌های کارگزاری، صندوق‌ها و شرکت‌های سرمایه‌گذاری، شرکت‌ها و مؤسسات بیمه، بنیادها و مؤسسات خیریه، سایر اشخاص و دستگاه‌ها به تشخیص شورای مبارزه با پولشویی).

همچنین باید با دادن یک فرصت زمانی معقول، اشخاص، نهادها و سازمان‌ها، را ملزم کرد که معاملات و نقل و انتقال وجوه نقد (بیش از سقفی که دولت تعیین خواهد کرد) را از طریق سیستم بانکی انجام دهند.

۴. تعیین مجازات‌های قانونی جرم پولشویی و جرایم وابسته به آن برای اشخاص حقیقی (ضبط عواید حاصل از ارتکاب جرم، حبس و جریمه نقدی) و اشخاص حقوقی (جریمه نقدی و مجازات‌های تأدیبی و انضباطی).

همچنین باید چارچوبی که طبق آن مراکز مسئول مبارزه با پولشویی بتوانند اطلاعات مورد نیاز را بین خود و هم‌تایان خارجی (در چارچوب قانون اساسی و طبق توافق‌های دوجانبه) مبادله کنند، تدوین شود.

منابع و مأخذ

1. American Bar Association Central and East European Law Initiative (CEELI), *Money laundering Concept Paper*, May 1993.
2. Bahamas, Financial Intelligence Unit Act, 2000.
3. Basle Committee on Banking Regulation and Supervisory Practices, "*Prevention of Criminal Use of the Banking System for the Purpose of Money laundering*", December 1988.
4. Canada, Financial Transaction and Reports Analysis Center of Canada, <http://lows.justice.gc.ca/>
5. Commission on Narcotic Drugs: Second Informal Open-ended Inter-sessional Meeting, "*Countering Money-laundering*", Vienna, October 1997.
6. Estonia, Money-laundering Prevention Act, November 1998.
7. Germany, Act on the Detection of Proceeds from Serious Crimes (Money laundering Act 1993).
8. Indonesia, Money Laundering Criminal Act 2002.
9. International Monetary Fund, *Intensified Fund Involvement in Anti-money Laundering Work and Combating the Financing of Terrorism*", November 2001.
10. Joint Money Laundering Steering Group, *Money Laundering: Guidance Notes for the Financial Sector*, London, August 1998.
11. Korea, Financial Transaction Report Act.
12. Korea, Proceeds of Crime Act.
13. Philippine, Anti-money Laundering Law 2001.
14. Pinto, Ricardo and Ophelie Chevalier, *Money laundering As an Autonomous offence*, Inter-American Drug Abuse Control Commission.
15. Portugal, Decree-Low No 325/95 of 2 December.
16. Slovenia, Low on the Prevention of Money Laundering 2001.

17. Thailand, Ministerial Regulation: Anti-Money Laundering Act, 1999.
18. The Monetary Authority of Singapore, *Guidelines on Prevention of Money Laundering*, 2000.
19. United Nation International Drug Control Program (UNDCP), *Model Money Laundering and Proceeds of Crime bill*, 2000.
20. United Nation Office for Drug Control and Crime Prevention (ODCCP): Global Program against Money Laundering, *Model Legislation on laundering, Confiscation and International Cooperation in relation to the proceeds of Crime*, 1999.
21. World Bank, *Anti-Money Laundering*, August 2001.
22. Yugoslavia, Money Laundering Act.

